

1895
... NOOT NA NOOT...
1995

INHOUDSOPGAVE

	Pag.
Voorwoord van de voorzitter	1
Voorwoord van burgemeester H. van Beers	3
1 Een noot vooraf	5
2 De geschiedenis van fanfare St. Cecilia	6
2.1 Van de oprichting in 1895 tot 1925	9
2.2 Muzikale opbloei in crisistijd, 1925 - 1942	13
2.3 Wederopbouw ook bij St. Cecilia goed geslaagd, 1945 - 1957	17
2.4 Do re mi wordt C D E, 1957 - 1970	21
2.5 Fanfare klimt even naar de top, 1970 - 1985	24
2.6 Rustig naar de volgende eeuw, 1985 - 1995	28
3 Voorzitters van 100 jaar St. Cecilia	31
4 Dirigenten van St. Cecilia	36
5 Leden met een bijzondere staat van dienst	44
6 De Boerenkapel	48
7 De Jeugdkapel	50
8 Tamboerkorps, 1959 - heden	52

Voorwoord van de voorzitter

Eind 1991 ging een zeer gemotiveerd jubileumcomité van start om het 100-jarig bestaan van fanfare St. Cecilia voor te bereiden.

Het comité had zich ten doel gesteld: "Met naar haar geeigende activiteiten, het 100-jarig bestaansfeest van fanfare St. Cecilia te verzorgen met aandacht voor het verleden en het oog op de toekomst".

Dit comité heeft voorbereidend werk verricht om het jubileumjaar, 1995, door middel van een groot aantal evenementen op een toepasselijke "St. Cecilia-waardige" wijze vorm te geven.

Het jubileumjaar is geopend begin januari met een nieuwjaarsconcert in de parochiekerk. Vervolgens werden er een viertal pleinconcerten gegeven in de diverse buurtschappen.

Medio 1995 zijn er gedurende tien dagen muziekfeesten gehouden, bestaande uit verschillende evenementen. Jong en oud hebben kunnen genieten van "eigen" muziek en van de tentoonstelling "100 jaar Fanfare St. Cecilia".

Deze fantastische feesten werden afgesloten met een groots opgezette Millese dag.

In het najaar zullen nog enkele concerten volgen met het koor van de bond voor ouderen en de drie gemeentelijke fanfares Bakel-Milheeze-Rips.

Tot slot zal dit kroonjaar worden afgesloten met een jubileummis m.m.v. het Parochieel gemengd koor op 9 december.

Op de oprichtingsdatum 10 december vindt er een galaconcert plaats m.m.v. enkele solisten.

In deze opsomming van de activiteiten van het comité mag de totstandkoming van dit jubileumboek natuurlijk niet ontbreken. Een tweetal enthousiaste leden van de fanfare, en tevens lid van de heemkundekring, zijn erin geslaagd een duidelijk en goed leesbaar boek samen te stellen. Een dergelijke opgave is bepaald geen sinecure. Zij hebben kosten, moeite noch tijd gespaard om deze opdracht tot een goed einde te brengen.

Dank zij de inspanning van beiden is er een interessant boek verschenen dat door velen gelezen zal worden. Met dit boek is er een stuk geschiedenis geschreven over Milheeze en haar fanfare St. Cecilia.

Dank aan diegenen die het financieel mogelijk hebben gemaakt om dit boek te laten verschijnen.

Hulde aan de samenstellers van dit boek, Rein van den Broek en Frans van Heuven.

Hulde aan de leden van het jubileumcomité die 1995 tot een verheven jaar hebben gemaakt.

Milheeze, augustus 1995

Wim Koenen, voorzitter.

Wim Koenen

Voorwoord van burgemeester H. van Beers

FANFARE ST. CECILIA: al meer dan 100 jaar: DE JUISTE NOOT...!

1894- 1895....De lopende film wordt uitgevonden; het Nederlands elftal verliest haar eerste interland....en de prijs voor graan daalt tot 4 gulden per hectoliter wat leidt tot een internationale agrarische crisis....;kommer en kwel....maar er is meer nieuws onder de zon....In Milheeze bijvoorbeeld; toen nog totaal onder de rook van Deurne gelegen, wordt uit de zangvereniging fanfare St. Cecilia geboren.

En vreemd.... vanaf dat moment lijkt het beter te gaan; zowel Muzikaal als met Milles....M & M..... Milles en Muziek....!

Vanaf dat moment: onlosmakelijk met elkaar verbonden.....!

Even opvallend is het feit, dat een groot percentage van de families die toen aan de wieg stonden.....dat die nog steeds acte de presence geven of zeg maar gewoon: er elke keer weer bij zijn....! En dat zegt veel meer van deze fanfare dan de klinkende resultaten die in de afgelopen honderd jaren zijn behaald!

Mahler zei het al: "Het belangrijkste staat niet in de noten geschreven". Neen, dat ontstaat juist uit het samenspel tussen alle uitvoerenden; dat "wij-gevoel" vormt de basis als dat harmonieus gebeurt, zit het wel snor.

"Muziek brengt een soort genoegen te weeg, waar de mens niet buiten kan....!" Geen uitspraak van mij; maar van de grote Chinese wijsgeer Conficius....al meer dan 2500 jaar geleden gedaan.....Sindsdien is er veel veranderd, maar de realiteit van vandaag toont aan, dat de hedendaagse mens de kern van dit oude gezegde nog steeds voor waarheid houdt. Immers via een steeds betere toegankelijkheid van concertzalen en andere muziekpodia alsmede via de moderne techniek van radio, t.v., cassettes en cd's is de muziek een steeds belangrijkere rol gaan spelen. Mede daardoor zijn maatschappij en muziek meer dan ooit aan elkaar verbonden geraakt.

Binnen dit ruime scala heeft fanfare St. Cecilia ruimschoots haar plaats weten te verwerven. Zij heeft de afgelopen 100 jaar bewezen dat zij in een grote behoefte voorziet; zowel voor Milheeze, als voor de meest ruime regio. Een aantrekkelijkheid die zeer zeker veroorzaakt wordt door een aaneenschakeling van hoogtepunten in de superieure klasse tot en met het zo maar "spontaan uitrukken" bij talloze plaatselijke gebeurtenissen. Daardoor levert zij -letterlijk en figuurlijk- het bewijs dat er volop muziek zit in deze gemeenschap. Zeker nu de laatste jaren blijkt, dat het o.a. door actieve inbreng van de jeugd steeds meer bergopwaarts gaat.

Ik ben er van overtuigd dat binnen het boeiende, bonte samenspel wat gemeenschap MILHEEZE heet, St. Cecilia een heel stuk meerwaarde toevoegt en daardoor hoop en inhoud geeft aan het eeuwenoude adagium: KWALITEIT is BEHOUD....! Dit boekje levert het bewijs, immers naast aantrekkelijk leesvoer voor hen die het allemaal meemaakten, hoop en verwacht ik dat het nu voorliggende boekje de opmaat vormt voor een verdere sprankelende toekomst.

Moge het crescendo gaan ...crescendo forte voor Milheeze en haar gouden fanfare.

H.M.J.M. van Beers, burgemeester.

H. van Beers, burgemeester

1. Een noot vooraf

In dit boekje hebben wij getracht een zo goed mogelijk beeld te vormen van het wel en wee van 100 jaar fanfare in Milheeze.

De eerste vijftig jaar was een moeilijke puzzel, omdat er altijd mensen zijn geweest die van “opruimen” houden. Een vertekend beeld wordt onder andere weergegeven, van de pioniers van de fanfare. Foto-camera's waren namelijk in die tijd zeldzaam. Op de foto's zijn het oude mannen, maar bij de oprichting van de fanfare waren het gewoon enthousiaste jongelui. Bij het zoeken naar oude foto's en informatie van de pioniers van St. Cecilia doet een telefoongids dan wonderen.

Wij willen iedereen bedanken die hun medewerking hebben verleend, om het samenstellen van dit boekje mogelijk te maken. De nazaten van de mensen van het eerste uur waren soms verrast, maar zonder uitzondering zeer behulpzaam, bij het aanvullen van de gegevens. Nogmaals onze dank hiervoor.

Een bijzonder woord van dank zijn wij verschuldigd aan Lambert van de Kerhof uit Bakel. Wij hebben kunnen putten uit zijn bijna eindeloos foto-archief, en hij heeft zijn naam als fotograaf meer dan waardig getoond, bij het maken van reproducties van oude foto's.

Alsmede willen wij de Rabobank Bakel-Milheeze-Rips bedanken dat zij het tot stand komen van dit boek financieel mogelijk hebben gemaakt.

Het ontstaan en de opbloei van het tamboerkorps is door Arie Rovers in een apart hoofdstuk beschreven, omdat dit toch wezenlijk iets anders is dan het blazerskorps.

Rein van den Broek

Frans van Heuven

2. De geschiedenis van fanfare St. Cecilia.

Van de nu 100 jaar geleden opgerichte fanfare, rest ons maar weinig archiefmateriaal uit de beginfase. Een uitzondering hierop vormen de prachtige handgeschreven statuten, die vereist waren voor het oprichten van een vereniging. De statuten zijn geschreven door de toenmalige pastoor van Milheeze, Henricus van Lieshout. De namen van de mensen die de pioniers van de fanfare zijn geweest, kunnen we wel achterhalen, aangezien ze persoonlijk de statuten hebben ondertekend. Voor de rest, moeten we voor het reilen en zeilen van de fanfare in de beginfase, putten uit wat door de overlevering tot ons gekomen is. Op enkele krantenberichten na, is er van 1895 tot 1928 geen geschreven informatie beschikbaar. Vanaf die tijd kunnen we informatie verzamelen uit het kasboek van de fanfare.

Het eerste krantenbericht dateert uit 1886, dus negen jaar voor de eigenlijke oprichting van de fanfare. Dit bericht luidde als volgt:

Milheeze 11 december 1886.

Evenals vorig jaar op St. Nicolaasdag, hadden wij heden op Sinterklaasavond het genoegen, de fanfare Musis Sacrum uit Bakel in ons midden te hebben. Omstreeks half vijf alhier, onder het blazen van een flinke mars binnengerukt, begaf de fanfare zich in de smaakvol versierde zaal, ten huize van de heer M. Spooren en bracht aldaar voor een buitengewoon talrijk opgekomen publiek enige keurige stukken ten gehore.

Die stukken werden afgewisseld door enige zangstukken VAN DE HIER ONLANGS OPGERICHTTE ZANGVERENIGING ST. CECILIA. Welke stukjes, in aanmerking genomen de korte tijd van haar bestaan, onder de leiding van de heer P. Spoormakers zeer goed van stapel liepen en algemene goedkeuring wegdroegen. Moge de fanfare en zangvereniging ons nog menig zulke prettige avond verschaffen.

Het duurde maar liefst tot 11 november 1905, voordat St. Cecilia de krant weer haalde.

Milheeze 11 november 1905.

Zondag 12 november geeft ons fanfaregezelschap Sint Cecilia zijn eerste winteruitvoering bij Joh. Fransen. De aanvang is gesteld op 5 uur.

Reglement
van het
Fanfare-Geselschap Sint. Cecilia ,
te
 Mithuere .

Artikel een

Gezellig en genoeijelijc verkeer in bestotering, nitspanning na arbeid, door beoefening der muziek, is het doel van het fanfare-geselschap St Cecilia te Mithuere .

Artikel twee.

Het geselschap bestaat uit werkende leden, - inblijvende inwoners van de parochie Mithuere - en honoraire leden, en staat onder leiding van een President, Directeur, Secretaris en Penningmeester, verkozen uit de werkende leden van het geselschap.

President, Directeur, Secretaris en Penningmeester maken samen het Bestuur der parochie uit.

Artikel drie.

Alle besluiten betreffende het kiezen van St. Stuur leden, het houden van repetities en versaderingen, het geven van uitvoeringen en het doen van uitgaven geschiedt bij stemming van al de aanwezige leden, - De meerderheid van stemmen geldtende - behoudens de uitzonderingen vermeld in een der volgende artikelen.

Artikel vier.

Er wordt geen tijd bepaald, hoelang het Gesel.

Door pastoor Van Lieshout handgeschreven statuten.

raadgwingen, sticht zal o'pvolgen.

Widus opgemaakt en getekend te
Nethuize den tienden December 1846.

12

13

14

15

~~H. v. d. H. & Resident~~

~~H. v. d. H. & Resident~~

~~J. van den Hark & Co~~
~~J. v. d. H. & Co~~

~~P. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~L. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~H. v. d. H. & Co~~

~~P. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~P. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

~~J. v. d. H. & Co~~

Handtekeningen van de oprichters en later toegetreden leden.

Eerste repetitielokaal van St. Cecilia in de openbare lagere school.

2.1 Van de oprichting in 1895 tot 1925.

Eind 1884 werd in Milheeze de zangvereniging St. Cecilia opgericht. Waarschijnlijk ontstaan, mede door en uit leden van het kerkkoor. Peer Spoormakers uit Bakel heeft de "Liedertafel", zoals St. Cecilia toen genoemd werd geleid tot 1895. Misschien heeft hij de omschakeling naar fanfare ook verzorgd. Vast staat, dat Dorus van de Weijer een van de oprichters is geweest. Hij werd benoemd tot penningmeester van de vereniging en is dit tot aan zijn dood in 1925 gebleven. Of er al mensen uit Milheeze eerder lid zijn geweest van de fanfare uit Bakel is niet bekend. In 1895 werd besloten de zangvereniging om te zetten in een fanfaregezelschap. Drijvende krachten achter deze metamorfose, waren de zonen van het hoofd van de school de heer Van Lieshout (geen familie van de gelijknamige pastoor). Verder waren er drie gezinnen die ieder maar liefst 3 oprichters hadden.

Dit waren de families Van der Aa, Van den Broek en Van de Weijer. Allen waren jongelui van 20 tot 30 jaar oud.

De oprichters schreven een brief aan de toenmalige Koningin Emma over de plannen, met in het achterhoofd een financiële bijdrage. Dat de koningin achter de plannen stond, liet zij blijken, door een bijdrage van 25 gulden, een fiks bedrag in die tijd.

Met nog wat ingezamelde gelden, werden ergens wat oude instrumenten gekocht en werd het eerste koper warm geblazen. Een unicum bij het opstarten van de fanfare is, dat een viool deel uitmaakte van de bezetting, bespeeld door ene Van Lieshout. Er werd gestart met 11 mensen, waaruit het volgende bestuur werd gekozen:

Driek van den Broek - president.

Hannes van den Broek - directeur.

Willem van Lieshout - secretaris.

Dorus van de Weijer - penningmeester.

Het bestuur stelde een streng reglement op dat door de oprichters werd ondertekend. De later tot de vereniging toetredende leden tekenden de oprichtingsakte alsnog, een methode die tot 1925 werd gehandhaafd. Dankzij dit systeem hebben we nu een goed overzicht, welke mensen de eerste 30 jaar de fanfare hebben gediend.

Om de activiteiten van de eerste 30 jaar te reconstrueren, moeten we teruggrijpen op de spaarzame berichten in de krant.

Uit deze artikelen blijkt, dat het een gezelschap was, wat wij kennen van de Belgische televisie-serie "Wij heren van Zichem".

Desalniettemin een verrijking van het culturele leven in een dorp als Milheeze.
Bij gebrek aan geluidsinstallaties, deed men toen een beroep op levende muziek.

De activiteiten bestonden onder andere uit:

- twee keer per week repeteren
- muzikaal begeleiden van processies in Milheeze en naar Ommel
- dauwtrappen op 1 mei, om vier uur in de morgen
- elke dag met de kermis en vastenavond, een muzikale wandeling door het dorp en langs alle cafés
- muzikale opluistering bij feestelijkheden van andere verenigingen, waarvoor de fanfare werd gevraagd
- minstens één, maar meestal twee keer per jaar een uitwisseling met Musis Sacrum uit Bakel

Krantenbericht 1919.

MILHEEZE. Op 14 mei a.s. zal de jaarlijkse processie naar Ommel plaats hebben, welke wederom zal worden opgeluisterd door onze fanfare.

Daarnaast gaf de fanfare nog drie winterconcerten, die anders dan tegenwoordig, in elk café eens gehouden werden.

De opvoering van toneelstukken en sketches werden eveneens door de leden zelf verzorgd. Dit bracht ook veel repeteergenot met zich mee.

Ongeveer 30 jaar leidde Peter Claassen op deze wijze de fanfare. Deze man moet toch tot ieders verbeelding spreken, om zonder enige vergoeding, zo lange tijd een vereniging draaiende te houden.

Tijdens de mobilisatie tussen 1914 en 1918 waren de activiteiten op een laag pitje komen te staan. Na de oorlog pakte Peter Claassen de dirigeerstok weer op en leidde de fanfare nog tot 1925. De jaren daarna heeft hij nog een paar keer op de bok gestaan, als de fanfare weer zonder directeur kwam te zitten.

In 1920 werd het vijftienvijftig jarig bestaan gevierd met een druk bezocht festival, ergens in een omhaagde tuin.

In het jaar 1921, werd St. Cecilia uitgenodigd een boerenbondsfeest op te luisteren in Den Bosch. Voor deze verre reis, fietste men eerst naar Gemert, waar men op de tram kon stappen.

Krantenbericht van 12 augustus 1921.

MILHEEZE. Onze fanfare zal op 17 Aug. a.s. deelnemen aan de feestelijkheden vanwege den Boerenbond te 's-Bosch. De reis zal per tram geschieden.

Jan de Klumper.

Het tweede repetitielokaal was gevestigd in café "Fanfare", genoemd naar het café-winkelbedrijf van Hanne van Hoof. Vermoedelijk had de fanfare hier haar domicilie, maar men repeteerde in de school. In 1905 verhuisde de fanfare definitief naar Jan van de Weijer. Dit huis stond op de plaats waar nu Rie Verhoeven-Verploegen woont en is in 1930 door brand verwoest. Het was eigendom van "de rijke Peternel", die het later aan de kerk geschonken heeft. Op de zolderruimte, onder de pannen van de Franse kap, werden de repetities gehouden.

Omstreeks 1900 had Jan van de Weijer, beter bekend als Jan de Klumper, de zaak overgenomen.

De toen ook al als bemoeizuchtig ervaren overheid, keurde het lokaal af, vanwege te geringe plafondhoogte. Jan was een vindingrijk man, hij pakte de plavuizen uit het café, spitte er een "speed" zand uit, en legde de plavuizen er weer in. Voortaan moest men bij het binnengaan van het café, een stap naar beneden doen.

Voldaan aan de normen werd het café tot aan het einde in 1929 voortgezet. De fanfare verhuisde rond 1910 naar "De Smed".

Op deze foto uit 1909 staan de leden van fanfare St. Cecilia met een aantal belangstellenden.
Dit is de oudste foto van de fanfare.

De Smed.

Omsteeks 1910 is de fanfare verhuisd naar het café van Hannes Franssen, beter bekend als "De Smed". Dit huis stond vroeger waar nu de Elsenstraat op het Kerkeind uitkomt. Dit lokaal was veel ruimer, en beschikte over een echt toneel. De zonen Harrie en Frans speelden beiden in de fanfare en dochter Wisa trouwde met voorzitter Graard Beijers.

Harrie nam later het café met smederij over en trouwde met Drieka van Zon.

Frans de Smed, vestigde zich op de Rips. Daar was hij medeoprichter van fanfare

Concordia. De fanfare had haar domicilie bij De Smed tot 1932.

Café Franssen ("De Smed"). Deze foto werd gemaakt in 1924.

Staande boven v.l.n.r.: Jan v.d. Broek, Harrie Franssen, Jan van Kessel, Harrie Verheyen, Karel van Hoof, Ger v.d. Laar en Harrie van Hoof. In het midden: Dorus de Veth, tamboer Ger de Veth, Piet v.d. Laar, tamboer Ties v.d. Weijer, Harrie Rongen, Marinus v.d. Broek, Johan v.d. Broek, Piet Claassen, Piet Nooijen, Ger Verhoeven, Frans Franssen en drapeaudrager Peer van Hoof.

Zittend: Dorus v.d. Weijer, directeur Peter Claassen, president/voorzitter Ger Beyers en bestuurslid Hannes Manders.

2.2 Muzikale opbloei in crisistijd, 1925-1942

In de periode 1925 - 1932 wisselde de fanfare nog al eens van dirigent. De fanfare was op zoek naar vernieuwing, maar dit wilde niet zo goed lukken. Eerst werd Johan van den Broek voor enkele jaren dirigent. Vervolgens Janus Köhnen uit Deurne en Meester de Kock. Het muzikale peil nam wel toe met de verjonging, maar van een vaste stijgende koers was nog geen sprake. De grote omslag kwam met de komst van Piet Dams naar Milheeze. Na twee jaar intensief werken, ging St. Cecilia voor de eerste keer in haar bestaan op concours. In 1934 werd in Grave, in de vierde afdeling, een tweede prijs behaald. Milheeze was trots op deze prestatie, het hele dorp liep uit om de fanfare te verwelkomen. Er was duidelijk een nieuw tijdperk aangebroken, het werd een vereniging die bruiste van activiteit. Het korps verjongde tamelijk snel en legde een stevig fundament voor de toekomst. Het is merkwaardig, dat deze opbloei precies samenviel, met de ernstige wereldcrisis, die ons land ook zwaar trof.

De fanfare "St. Cecilia", die op een concours in Grave in 1934 de eerste prijs behaalde.

Zittend v.l.n.r.: Theo van Neerven, Harrie v.d. Broek, Peter Slegers, Ties Cornelissen, Toon v.d. Weijer, Joh. Verhoeven en Lowie Verheijen. Tweede rij, v.l.n.r.: Nard Dams, Toon Verhoeven, Jan van Kessel, Graard Beijers, Piet Dams (directeur), burgemeester Wijtvliet, Hannes Manders, Peter Klaassen, Michielsen en een onbekende uit Grave. Derde rij v.l.n.r.: Ties v.d. Weijer, Antoon van Hoof, Janus van Hoof, Teun Heesmans, Harrie Rongen, Frans Fransen, Fried Martens, Driek Slegers, Wim Verhoeven, Jan Dams en H. Dams. Staande boven, v.l.n.r.: Jan v.d. Broek, Wim Verhoeven, Harrie Fransen, Peer van Hoof, Graard Verhoeven, Jan Verheijen, Wout van Buel en Mies Heesmans.

In 1935 ging de fanfare op concours in Venraij. Daar werd een eerste prijs behaald in de derde afdeling. Voor het eerst kwam een professionele dirigent adviseren. Dit was de heer Kwakenaat, dirigent van Phileutonia uit Helmond, waar Piet Dams ook lid van was. Omdat hij moest overnachten, reserverde de fanfare een kamer voor hem, in hotel Bruxelles te Helmond. Het kostte fl. 2,50.

In 1936 ging St. Cecilia zelfs twee keer op concours, in het voorjaar naar Zaltbommel en later nog naar Heijthuisen. In Heijthuisen werd een eerste prijs behaald.

De daarop volgende jaren nam de fanfare deel aan diverse festivals. Tijdens de wintermaanden vonden de gebruikelijke winter-concerten met toneel plaats.

Rond 1930 forceerde Marinus Jaspers, lid van de zangvereniging, toestemming van pastoor Simonis, muziekuitsvoeringen te geven voor de dames van Milheeze. Hij deed dit door zijn klomp tussen de deur te zetten. De pastoor wilde namelijk het gesprek afbreken door de deur dicht te duwen. Deze blokkade leverde een stukje emancipatie op. Deze uitvoeringen waren dan uitsluitend voor vrouwen en vonden plaats op zondag direct na het lof.

Voor die tijd was het culturele leven een mannenwereld. Het animo onder de vrouwen was groot, de entreegelden van de vrouwen brachten beduidend meer op dan die van de mannen. Deze manier van uitvoeringen verzorgen, heeft geduurd tot 1942.

Met het uitbreken van de oorlog verslapten de activiteiten van de fanfare. De winteruitvoeringen liepen nog wel door, zo ook de repetities. Begin 1942 werd de fanfare gedwongen lid te worden van de Duitse "Kulturkammer". Er werd besloten de zaak stil te leggen en de afloop van de oorlog af te wachten. De instrumenten werden thuis bewaard.

Repeteren in de vrije natuur.

Zelfs een kraai neemt even de tijd om te luisteren.

Milheeze, 10 oktober 1936.

Fanfare St. Cecilia - De leden van fanfare St. Cecilia alhier, die op het solistenconcours te Oploo bekroond werden, zijn J. Verhoeven met bugle, Ant. Verhoeven met trombone, L. Verheyen met piston, J. v.d. Broek met bombardon. Wij wenschen de solisten met hun behaald succes proficiat en ook hun leider P. Dams uit Helmond, die door zijn bekwame leiding deze muzikanten zover heeft weten te brengen.

Van 1932 tot 1940, was St. Cecilia gehuisvest in café Rongen, vanwege de weer betere faciliteiten. Dit café-winkel-bakkerij-boerderij, bevond zich voor de huidige meubelzaak van A. Dovens en is in 1967 gesloopt. Eén van de eigenaren was Harrie Rongen. Hij was ook lid van de fanfare en heeft het langst als actief lid meegespeeld, namelijk 70 jaar. Onvergetelijk zijn de voordrachten die hij elk jaar op de teeravond verzorgde. Het waren de bekende stukken, "Nul maal een is nul" en "We gaan er met z'n allen naar de Zaan".

Café Rongen

Harry Rongen (1886 - 1972)

De Linde.

Enkele jaren voor de oorlog is Anna Claasen getrouwd met Piet Wijnhoven uit Oploo. Deze aannemer-timmerman breidde het lokaal flink uit. St. Cecilia besloot in 1940 te verhuizen naar De Linde, zoals zaal Wijnhoven genoemd werd, vanwege de veel grotere ruimte.

In 1958 kocht Mies van de Weijer het café van Piet Wijnhoven en bouwde er een grote zaal bij zoals we die nu nog kennen.

Evenals Anna Claassen, stamt Mies van de Weijer uit een familie die uit het muzikale hout is gesneden.

Begonnen als bugelblazer, is hij later overgestapt op saxofoon. Wanneer de saxofoonbezetting bij de fanfare werd uitgebreid, was Mies de aangewezen persoon het nieuwe instrument te gaan bespelen.

Later werd De Linde achtereenvolgens beheerd door; Jan de Kimpe uit Helmond, Jan Looimans, Martien van Berlo, Wim van Es en de huidige beheerders Leo en Annie Swinkels-van de Ven. Op koninginnedag in 1970 is het café tot de grond afgebrand. Bij deze brand zijn veel waardevolle zaken van de fanfare verloren gegaan.

In het najaar is het café weer opgebouwd, zoals het er tegenwoordig nog staat.

Café De Linde 1940 - Piet Wijnhoven

2.3 Wederopbouw ook bij St. Cecilia goed geslaagd, 1945-1957

Notulen eerste bestuursvergadering na de oorlog.
(Citaat letterlijk overgenomen uit kasboek)

*"Bestuursvergadering op 27 dec. 1944, ten huize van J. van Kessel.
kascontrole.*

er werd nog besproken dat J. Verheijen als voorlopige directeur een salaris van fl. 2,- per week zal ontvangen. Op de jaarvergadering die op 2 januari zal gehouden worden om verderen besprekingen met alle leden voeren. Daarna werd de vergadering gesloten."

Met deze vergadering begint officiëel de naoorlogse periode. In werkelijkheid werden meteen toen de Engelsen hier waren, de instrumenten van zolder gehaald en op straat gespeeld.

Jan Verheijen begon de repetities te leiden en het bestuur nam haar taak weer op. Voor een nieuwe dirigent zocht men iemand uit de school van Kwakenaat. Zo begon Sjaak Peskens zijn directeurschap in Milheeze. Financieel was er door de oorlog veel veranderd. Kostte voor 1940 een cornet fl. 25,-, in 1946 was de prijs gestegen tot fl. 127,-.

Het salaris van de dirigent ging van fl. 2,50 per week (twee repetities), naar fl. 10,- per week. De contributie voor de leden ging van fl .3,- naar fl. 6,- per jaar. Dit bleef zo gehandhaafd tot 1962.

De fanfare werd gedurende deze jaren zeer actief, en liet dit blijken door elk jaar op concours te gaan. Begin 1946 werd het vijftigjarig jubileum gevierd.

De nog in leven zijnde oprichters werd een zilveren medaille uitgereikt.

Met de deelname aan het concours in Asten in 1946, begon de successenreeks van St. Cecilia met Sjaak Peskens. De fanfare behaalde een eerste prijs met promotie in de derde afdeling. De behaalde diploma's zijn allemaal verloren gegaan bij het afbranden van café De Linde in 1970.

1947 werd wederom een actief jaar. De fanfare organiseerde een groot festival, op het voetbalveld achter Jan van Kessel. In de zomer werd deelgenomen aan een bondsconcours in Amersfoort. Op de heenreis verongelukte de bus bijna, door het verliezen van een voorwiel. Dit voorval bracht de muzikanten niet van hun stuk. De fanfare behaalde in de tweede afdeling een eerste prijs met promotie. In 1948 ging de fanfare weer op concours in Geldrop. St. Cecilia behaalde een eerste prijs in de eerste afdeling. Het jaar daarna, nam de fanfare weer deel aan het concours in Heeze, met bijna vanzelfsprekend een eerste prijs in de eerste afdeling.

Hier werd een duidelijke foto gemaakt van het korps, hieronder afgebeeld.

Fanfare op concours in Geldrop in 1948

*Zittend v.l.n.r.: Sjaak v.d. Wetering, Tinus v.d. Heuvel, Frans Strijbosch, Jules de Corte en Jan van Kessel (jr).
Knielend v.l.n.r.: Hein Vogels, Harrie Slegers, Harrie Rongen, Frans van Heuven, Tinus Nooijen, Wim Nooijen en
Van Hout uit Helmond. Staand v.l.n.r.: Ties v.d. Weijer, Jan van Kessel, Hein Smits, Graard Beijers,
Piet van Dinther, Wim Goossens, Toon Verhoeven, Sjaak Peskens (dirigent), Willem Manders, Jan v.d. Heuvel,
Fons Verheijen, Piet Vogels, Mies v.d. Weijer, Hein v.d. Broek, Wim Verhoeven, Hanneske Manders (met diploma) en
Piet Hendriks. Bovenste rij v.l.n.r.: Mies Heesmans, Dorus Verhoeven, Toon van Neerven, Sjef Janssen, Peter Slegers,
Mies Verhoeven en Jan v.d. Broek.*

Deze successenreeks was te danken aan een samenloop van omstandigheden.

De hoofdmoot van de muzikanten bestond uit goed opgeleide twintigers en dertigers. Sjaak Peskens beschikte over een uitstekend gehoor, wat resulteerde in een zuivere klankverhouding in het korps. Mede van invloed was meester Kwakenaat, die de afwerking van een professioneel tintje voorzag.

Zo kon de fanfare in 1950 weer op concours gaan in Ravenstein, met als resultaat een dikke eerste prijs. De fanfare was in de afdeling uitmuntendheid beland en heeft dit niveau meer dan twintig jaar gehandhaafd. Eind 1950 trad Sjaak Peskens vanwege gezondheidsredenen terug als dirigent. Hij werd opgevolgd door Richus Franssen. Hoe belangrijk het muzikale leiderschap voor een fanfare is, blijkt wel uit deze dirigentenwisseling. Op het bondsconcours in 1951 in Tilburg, behaalde St. Cecilia een derde prijs. Dit was een resultaat, waar Milheeze niet aan gewend was.

Mei 1952 kwam Sjaak Peskens terug als dirigent in Milheeze. In het najaar ging de fanfare op concours in Valkenburg, waar een tweede prijs werd behaald. De concoursenreeks van St. Cecilia met Peskens werd afgesloten mei 1953, in Kaatsheuvel. De fanfare behaalde een eerste prijs, in de afdeling uitmuntendheid.

Medio 1954 werd Jan van Loon benoemd als dirigent van St. Cecilia. De fanfare kwam nu in rustiger vaarwater. In december 1955 werd een solistenconcours georganiseerd in zaal Aurora. De deelname was groot. In 1956 ging de fanfare twee keer op concours. Eerst in St. Michelsgestel, waar een tweede prijs behaald werd. In het najaar, ging de fanfare naar Budel-Dorplein en behaalde een dikke eerste prijs. In die tijd was het gebruikelijk, dat de zusterverenigingen uit de gemeente, Musis Sacrum uit Bakel en Concordia Rips, op de dag van het succes een serenade brachten. Met de overigens gezonde naijver tussen de kernen, had vooral Bakel vaak met lede ogen in Milheeze gestaan. Begin vijftiger jaren begon Bakel, onder Martin van de Laar, een niet te stuiten successenreeks en moest Milheeze met lede ogen naar Bakel.

Fanfare op straat, 1948

Van links naar rechts: Martien Brandts, Mies Heesmans (bas), Harrie Rongen, Jan Wilbers, Peter Slegers, Frans van Heuven en Jan v.d. Broek (bas).

Fanfare en leerlingen in 1956

Zittend v.l.n.r.: Fons Verheijen, Ties v.d. Weijer, Hein Vogels, Peter Slegers, Sjeff Janssen (voorzitter), Jan van Loon (dirigent), Sjaak Peskens, Hannneske Manders (beschermheer), Graard Beijers (ere-voorzitter) en Jan van Kessel.

Tweede rij v.l.n.r.: Hein v.d. Broek, Grard Strijbosch, Mies Heesmans, Jan Nooijen, Harrie v.d. Weijer, Jan v.d. Weijer, Jan Heesmans, Frans Peters, Wim Heesmans, Jan v.d. Broek en Sjang Bouten. Derde rij v.l.n.r.: Louis van Bommel (militair), Sjaak v.d. Wetering, Harrie Slegers, Wim Nooijen, Tinus v.d. Heuvel, Piet Vogels en Antoon Wijnhoven.

Vierde rij v.l.n.r.: Wim v.d. Weijer (kl. trom), Albert van Heuven (kl. trom), Jan van Heuven, Joop Bukkems, Frans van Heuven, Jan Smetsers, Wim Verhoeven, Henk Strijbosch, Karel van Ansem (kl. trom), en Mies van Ansem (kl. trom). Boven v.l.n.r.: Wout van Buel, Toon Janssen, Mies Verhoeven, Hein Smits, Wim Verhoeven (jr), Piet Hendriks (met vaandel), Piet van den Heuvel, Dorus Verhoeven, Harrie Rongen en Toon Slegers.

2.4 DO-RE-MI... wordt C-D-E, 1957-1970

Fanfare in ruststand, 1958

V.l.n.r.: Hein Vogels, Piet Vogels, Wim Verhoeven, Jan Nooijen, Karel v.d. Heuvel, Wim Heesmans, Harrie Slegers, Piet v.d. Heuvel, Hein Smits, Harry Rongen, ?, ?, Rein v.d. Broek, Jo v.d. Broek, Peter Slegers.

Met het plotselinge vertrek van Jan van Loon, kwam Harrie van Gerven als dirigent in Milheeze. Hij was een jonge dirigent, met een andere kijk op muziek dan men in Milheeze gewend was. Het repertoire werd moderner, de termen c-d-e-f-g enz. werden ingevoerd, in plaats van do-re-mi-fa-sol. In 1959 nam de fanfare deel aan een bondsconcours in Bakel, waar met 297 punten een goede eerste prijs werd behaald. Begin jaren zestig was een roerige tijd met veel bestuurswisselingen. Zowel voorzitter Strijbosch, als dirigent van Gerven, konden de muzikanten niet warm krijgen.

In 1962 werd Ad van de Laar uit Mierlo-hout aangenomen als dirigent, hij was een broer van Martin van de Laar. Ad en Martin waren wel elkaars tegenpolen. Onder de leiding van Ad van de Laar steeg het muzikale peil enigszins en er waren ook meer activiteiten. Alle korpsen binnen de gemeente, stonden nu onder de Van de Laar dynastie, wat resulteerde in veel gezamenlijke concerten. Het nadeel hiervan was dat de buitenwereld uit het oog verloren werd.

In 1964 maakte de fanfare haar eerste concertreis naar het buitenland, naar Cloppenburg in Duitsland. De jaren daarna nog twee keer naar Antwerpen.

Eerste buitenlandse fanfare-optreden in Duitsland

De fanfare ging in 1964 op concours in Someren, waar in de afdeling uitmuntendheid een eerste prijs werd behaald. Ad van de Laar ging voor de laatste keer met St. Cecilia op concours in Cuijk. Hier behaalde de fanfare met 289,5 punten een eerste prijs. Hoe moeilijk een dirigentenwisseling is bleek wel met het vertrek van Ad van de Laar in 1970. Het korps decimeerde flink en velen hebben er een wrange smaak aan overgehouden.

2.5 De fanfare klimt even naar de top, 1970-1985

Met de komst van Piet Swinkels waren er 21 muzikanten. Toch kwam er snel een goede atmosfeer in het korps, door een gedegen aanwas van leerlingen, die door Martin van de Laar werden opgeleid.

27 september 1970 nam de fanfare deel aan de K.R.O. wedstrijden te Drunen en behaalde 318,5 punten. Dit resultaat gaf de fanfare weer een flinke dosis zelfvertrouwen. Eind 1970 vierde St. Cecilia het 75 jarig bestaansfeest, met als eregast, de enige nog in leven zijnde oprichter, de 96-jarige Bert van der Aa uit Bakel.

K.R.O. wedstrijden te Drunen.

Dirigent: Piet Swinkels

Binnen ring v.l.n.r.: Marius Heesmans, Henk Bukkems, Peter Raaijmakers, Frans Peters, Hein Smits?

(achter dirigent), Jasper v.d. Weijer, Frans van Heuven, Jacky van Heuven, Carien van Heuven, Wim Koenen en Toon Heesmans. Buitenring v.l.n.r.: Jan Heesmans, Paul Heesmans, Cantor Swinkels (uit Beek en Donk),

Toon van Heuven, Jan Bukkems, Martien Brandts, Martien van Heugten (bas), Dorus Verhoeven, Mies v.d. Weijer, Rein v.d. Broek, Wim Verhoeven en Frans v.d. Boomen. Slagwerk: Wim v.d. Heuvel (grote trom), Albert van Heuven (kl. trom) en Harrie Raaymakers (pauken). Vaandel: Piet Hendriks.

In Rosmalen ging de fanfare voor de eerste keer met Piet Swinkels op concours, in de afdeling uitmuntendheid. Dit was in 1972 en er werden 296 punten behaald, een eerste prijs.

Fanfare St. Cecilia deed haar intrede in de ERE-afdeling op het bondsconcours te Heeswijk. Dit was op 28 oktober in 1973, met als resultaat een eerste prijs en 296 punten. In dat zelfde jaar, reed de fanfare over lege auto-snelwegen naar Delft, om deel te nemen aan de kampioenswedstrijden van de R.K. federatie in de afdeling uitmuntendheid. De fanfare behaalde 300 punten, een prima resultaat, maar de wimpel ging naar Ossendrecht. De fanfare was in een muzikale roes, want op 19 november 1974 werd een gooi gedaan naar het landskampioenschap in de ere afdeling, te Haarlem. Men behaalde 303 punten, een bevredigend resultaat maar de wimpel ging naar Hegelsom.

Er volgden een paar rustiger jaren, maar het muzikale peil zakte beslist niet.

Intussen vulde een nieuwe lichting leerlingen de gelederen aan. In 1978 nam de fanfare deel aan een concours te Vught en behaalde met 299 punten een dikke eerste prijs.

Concours te Haarlem

Dirigent: Piet Swinkels. Binnenste rij v.l.n.r.: Marius Heesmans, Henk Bukkems, Carien van Heuven, Addie Scheepers?, Jean Raaymakers, Nicky v.d. Weijer, Anja van Bommel, Toon Heesmans (achter dirigent), Henny Bukkems, Jacky van Heuven, Liesbeth Verheijen, Wim Koenen. Binnenste rij v.l.n.r.: Paul Heesmans, Rene v.d. Elsen, Henk van Beek, Theo van Buel, Toon van Heuven, Theo v.d. Weijer, Peter Slegers, Ardie Brandts, Peter Raaymakers, Jasper v.d. Weijer, Frans van Heuven (achter dirigent), Mies v.d. Weijer, Dorus Verhoeven, Rein v.d. Broek, Wim Verhoeven (Oude Kerkbaan), Wim Verhoeven (Hoeve), Martien v.d. Elsen, Bert Brouwers (Beek en Donk). Achter: Martien Brandts (bas), Martien van Heugten (bas). Slagwerk v.l.n.r.: Wim v.d. Heuvel, Albert van Heuven, Frans v.d. Boomen, Harrie Raaymakers. Vaandel: Piet Hendriks.

In de jaren 70 bruide de fanfare van aktiviteit. Het was een muzikaal decennium met Brass Band concerten van hoog niveau. Het eerste bezoek van de National Brass Band van Nieuw-Zeeland was de topper.

Verscheidene Engelse Brass Bands deden Milheeze aan voor het geven van concerten.

Zo waren de Luton Band, Calton Main, Dobb Cross, en de Rochedale Band zelfs 3 keer, te gast in Milheeze.

Deze contacten leidden tot een concertreis van St. Cecilia naar Engeland in 1978. Tijdens de terugreis, smokkelde de fanfare, en passant, nieuwe uniformen de Noordzee over. Ook is er nog een Canadese jeugdband op bezoek geweest in Milheeze. Deze concerten werden gehouden in grote tenten en uitgebreid met kapellenfestivals. De Brass Band euforie ebde weg en maakte plaats voor uitwisselingen met Strahlungen en Biedenkopf.

Deze plaatsen werden ieder twee keer bezocht en door de boerenkapel zelfs meerdere keren. Tegenwoordig zijn het groot en professioneel opgezette muziekspektakels, met bekende artiesten van radio en televisie.

Het bondsconcours te Haaren werd gehouden op 22 november 1980. De fanfare was nog recent aangevuld met 7 leerlingen, maar behaalde misschien wel dankzij deze aanwas, 304,5 punten in de ERE-afdeling. Iedereen schrok een beetje van dit resultaat, want de fanfare bleef met 1,5 punt net onder de promotie-grens. Ruim een jaar later, op 23 januari 1982, ging de fanfare wederom voor de wimpel in de ERE-afdeling. Het topconcours was in Poeldijk, bij Den Haag. St. Cecilia behaalde 295,5 punten, een prima resultaat, maar geen wimpel, waarvoor minimaal 300 punten vereist zijn. De fanfare werd enigszins verpletterd, door de Limburgse korpsen Maasbracht en Noorbeek.

De fanfare bouwde een stevig repertoire op, waarmee overal gewaardeerde concerten werden verzorgd.

Op 19 november 1983, nam de fanfare al weer deel aan het bondsconcours te Boxtel, in de ERE-afdeling. Piet Swinkels kreeg zijn mensen op de punt van de stoel. De fanfare behaalde maar liefst 308 punten, een eerste prijs met promotie naar de Superieure afdeling. Er werd feest gevierd, en iedereen had het gevoel, dat het nooit meer verkeerd kon gaan.

Dit hoogtepunt van de fanfare, was tevens het startpunt van een geleidelijke neergang van het muzikale peil. Ondanks verwoede pogingen van de dirigent en het bestuur, is het niet gelukt zich op dit hoge muzikale peil te handhaven.

Misschien wilde men het wel te goed doen en waren de resultaten de mensen wat naar het hoofd gestegen. De broodnodige eenheid, die onontbeerlijk is voor een fanfare in de hoogste afdeling, ontbrak. Een soort Babylonische spraakverwarring was daarvan de oorzaak. De leerlingen aanwas stokte, met als onherroepelijk gevolg ledenverlies voor het korps. Achteraf gezien, hebben de jongeren waarschijnlijk zich een bureaucratisch beeld van de fanfare gevormd, dat hun animo deed verdwijnen. Piet Swinkels merkte eens terecht op: "de fanfare druppelt langzaam leeg". Toen dit tot iedereen doordrong, was het te laat en was een generatie jonge muzikanten verloren gegaan voor de fanfare.

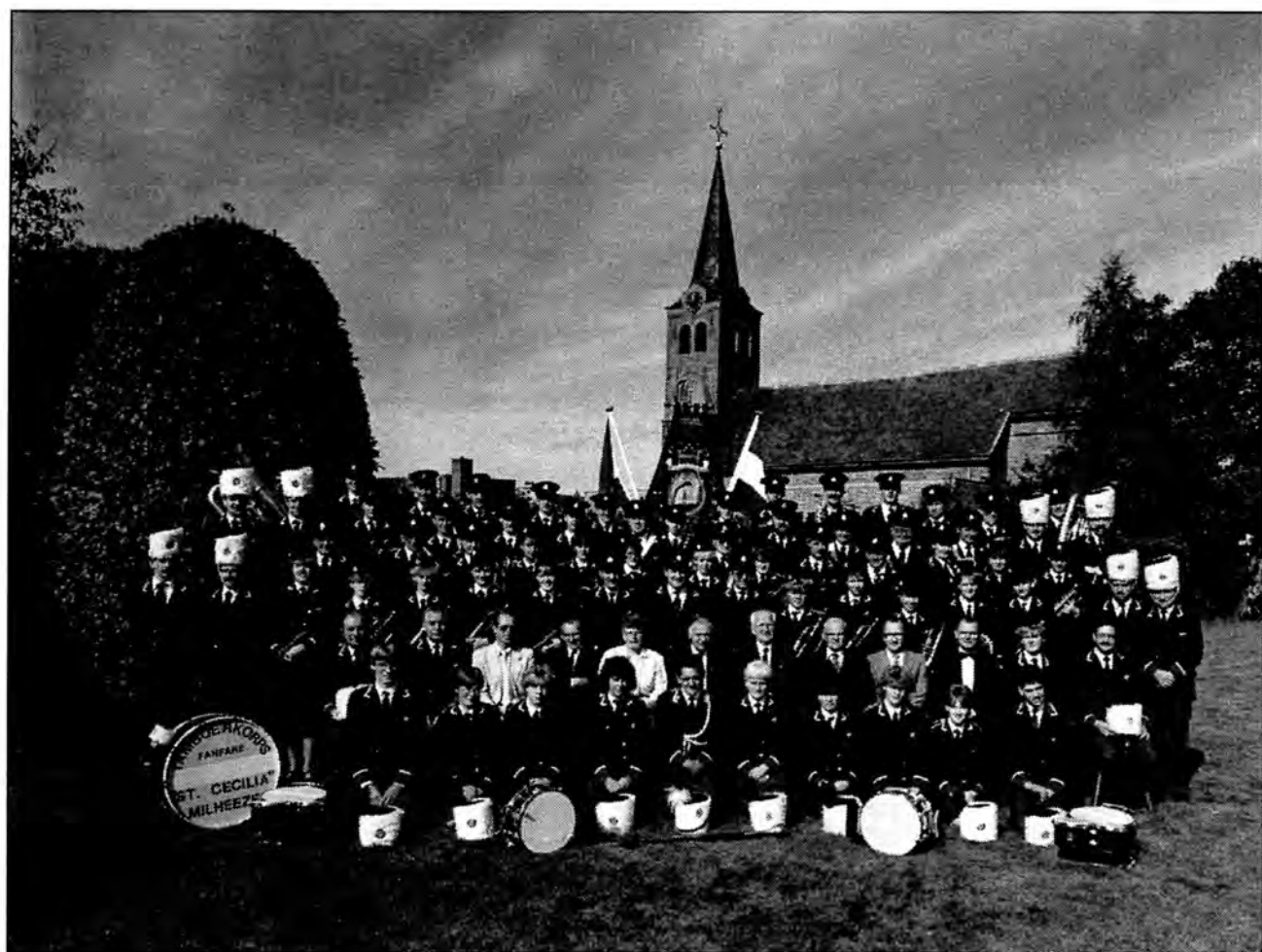
In tijden van neergang, zijn mensen gauw geneigd, een beschuldigende vinger naar de ander uit te steken.

Maar als ieder voor zich alles eerlijk overdenkt, zal hij of zij die vinger toch op eigen borst moeten zetten.

Ter gelegenheid van het 90-jarig bestaansfeest in 1985, organiseerde St. Cecilia een groot muziekfeest. Aan de organisatie van een drumband-concours met mars- en show-wedstrijden, werd door 25 korpsen deelgenomen. De belangstelling voor deelname aan "Milles in de jaren '20" was boven verwachting en werd daardoor succesvol afgesloten.

In 1985 deed zich op muzikaal gebied een merkwaardig feit voor. Het was de enige keer in hun beider bestaan, dat fanfare en drumband aan een zelfde concours deelnamen. Dit was de "Musik Wettstreit" in Biedenkopf.

Tot ieders verbazing haalde de fanfare met 146 punten, het hoogste aantal punten en liet de drumband achter zich.

St. Cecilia bij de kerk.

2.6 Rustig naar de volgende eeuw, 1985-1995

Op 2 augustus 1985 organiseerde de fanfare, voor de laatste keer een Brass Band concert, dat verzorgd werd door de Nationale Brass Band van Nieuw Zeeland. De belangstelling viel tegen, deze band miste de uitstraling van eerdere bezoeken aan Milheeze. De jaren '80 gaven een kwijnende belangstelling te zien voor blaasmuziek in deze omgeving.

Het bestuur organiseerde in 1986, een groot muziekfeest, met optredens van de Koninklijke Harmonie Deurne en Beek en Donk. Ook hiervoor was weinig belangstelling, het publiek kiest tegenwoordig voor muziekgroepen, die een stevige voeding van de P.N.E.M. nodig hebben.

1986 was een moeilijk jaar voor de fanfare. Het repetitiebezoek was slecht, met als gevolg een mindere sfeer. Aan het einde van het jaar trad Martien Brandts plotseling terug als secretaris. Een taak die hij 15 jaar voortreffelijk verricht heeft. Dit was aanleiding, voor een flinke deining binnen de fanfare. Er moest zelfs een algemene ledenvergadering gehouden worden, om het blazerskorps weer op de rails te krijgen. Toch waren er ook betere momenten, zoals het uitreiken van medailles aan jubilarissen. Ties van de Weijer was 65 jaar lid van St. Cecilia, Mies van de Weijer 50 jaar.

1987 was een jaar met veel uitwisselingsconcerten, in dit jaar gingen de drie gemeentelijke korpsen op concours in Hooze Loon. Met 289 punten, in de ERE-afdeling, behaalde de fanfare een eerste prijs, een bevredigend resultaat.

Het aantal actieve leden bij het fanfare-korps, daalde in enkele jaren van 60 naar 35, een trend die maar moeilijk te stoppen was, gezien de geringe aanwas.

Jonge mensen hebben in 1988 weer belangstelling getoond, om muzikant te worden. Aan het einde van het jaar waren er 15 leerlingen. Wanneer men dit vergelijkt met de voorafgaande jaren een luxe.

Ook 1989 werd een bewogen jaar voor de fanfare. Het nieuwjaars-concert, dat werd geleid, door gastdirigent Henk van de Weijer, was aanleiding voor een dirigenten-wisseling. Piet Swinkels had de fanfare met veel succes geleid vanaf 1970. Door de bijna 20 jaar opgebouwde goede verstandhouding, wederzijds, is een afscheid voor veel mensen een pijnlijke zaak. Na de vakantiestop, werd Henk van de Weijer uit Beek en Donk dirigent van fanfare St. Cecilia. Op 8 oktober 1989 was het afscheidsconcert van Piet Swinkels, die dag werd hij benoemd tot ere-dirigent. Naast de gebruikelijke concerten en optredens, nam de fanfare deel aan een St. Cecilia-festival in Maashees. Het was een concert-wedstijd, met eenzelfde verplicht werk, dat vijf korpsen met dezelfde naam moesten uitvoeren. De fanfare uit Milheeze won deze wedstrijd glansrijk.

Het plotseling overlijden van Thomas Peters, was een grote schok voor St. Cecilia of eigenlijk heel Milheeze. Hij was een niet weg te denken persoon in het culturele leven in Milheeze.

De fanfare is 1991 moeizaam begonnen. Doordat enkele geroutineerde muzikanten de fanfare verlieten, was de fanfare genoodzaakt op concours te gaan in de afdeling uitmuntendheid. Dit concours werd gehouden op 23 november te Veldhoven. De fanfare behaalde met 288 punten een eerste prijs. Gezien het aantal jeugdige leden een goed resultaat.

Naast de gebruikelijke optredens, heeft St. Cecilia in oktober 1992 een bezoek gebracht aan Bunnin in Duitsland. In dit jaar is ook het jeugdorkest opgericht, met de bedoeling, de overstap van leerling naar fanfarelid wat gemakkelijker te maken.

Met het eeuwfeest in zicht is eind 1992 het Eeuwfeest-comité opgericht, waarin een breed publiek van de Milheze mensen is vertegenwoordigd.

Het ledenaantal is moeilijk te handhaven, op een peil dat wenselijk is. De jaren '93 en '94 geven dan ook weinig hoogtepunten te zien.

1995 is begonnen met ongeveer 35 actieve leden in het fanfarekorps. Het is een actief jaar geworden voor St. Cecilia. Op 23 april namen zowel de fanfare als het tamboerkorps deel aan een bondsconcours. De fanfare

ging naar Etten-Leur en behaalde een eerste prijs met 289,5 punten in de afdeling uitmuntendheid. Het tamboerkorps deed een gooi naar het landskampioenschap in de Ere-divisie te Amsterdam, ze werden reservekampioen.

Het jubileumcomité organiseerde tijdens de zomermaanden vier pleinconcerten, verspreid over Milheeze. Begin juli werden druk bezochte muziekfeesten georganiseerd met als afsluiting weer een oude Millese dag.

Wanneer de fanfare om zich heen kijkt, kan Milheeze tevreden zijn. De fanfare heeft de 100 jaar van haar bestaan een belangrijke bijdrage gegeven, aan het culturele leven in Milheeze. Het is niet een muziekgezelschap geworden, waarvan de naam landelijk met bewondering wordt uitgesproken. Maar St. Cecilia presteerde het toch, om de laatste 39 jaar bij deelname aan bondsconcoursen, nooit met minder dan een eerste prijs genoeg te hoeven nemen. Wij zijn dan ook vol vertrouwen, dat de fanfare van Milheeze genoeg veerkracht bezit, om de volgende eeuw binnen te gaan.

Fanfare bijna 100 jaar.

Eerste rij v.l.n.r.: Mario van Beek, Dirk Daamen, Arjan Suys, Stefan v. Summeren.

Tweede rij op bank v.l.n.r.: Geert-Jan Altink, Erwin v.d. Weijer, John v.d. Heuvel, Wilco v.d. Heuvel, Bertus Keunen, Roel Keunen, Jan Nooijen, Pieter Raaijmakers, Jo v.d. Weijer, Miel v.d. Weijer, Hans Wilbers, Geert van Summeren, Mario de Corte.

Derde rij v.l.n.r.: Rie Verhoeven, Toon v.d. Boomen, Tinus Manders, Frans Cox, Wim v.d. Heuvel, Lia v.d. Elsen, Huub van Boven, Pater v.d. Eyckhof, Wim Koenen (voorzitter), Frits van Schijndel, Mirjam v.d. Nieuwenhof, Arie Rovers, Wim Verheggen, Frans van Heuven, Maria v.d. Weijer, Mies v.d. Weijer.

Vierde rij v.l.n.r.: Jo Rijkers, Ine v.h. Erve, Erma Mansvelders, José van Heuven, Marielle van Summeren, Henk van Beek, Antoon van Heuven, Marius Heesmans, Wichard v.d. Heuvel, Gerdi v.d. Berkmortel, Ilse v.d. Berkmortel, Willy Scheepers.

Bovenste rij v.l.n.r.: Frans Crooijmans, Lenard Thijssen, Frans v.d. Boomen, Martien van Heugten, Toon van Heuven, Wim Verhoeven, Hub Janssen, Marjan Heesmans, Marieke v.d. Weijer, Toon Heesmans, Rein v.d. Broek, Sjarel Suys, Lies Crooijmans, Jacky van Heuven, Andries v.d. Nieuwenhof.

Deze muziekvereniging heeft vanzelfsprekend een bestuur, dit heeft de volgende samenstelling:

Wim Koenen is bestuurslid vanaf 1974 en voorzitter sinds 1985.

Wim Verheggen is eveneens gekozen als bestuurslid in 1974 en is secretaris vanaf 1986.

Wim van den Heuvel is het langst zittende bestuurslid. Hij werd gekozen in 1971 en beheerd sinds 1973 de financiën als penningmeester. Hij is bijna een kwart eeuw van het bestaan van St. Cecilia bestuurslid.

Frans Cox werd in het bestuur gekozen in 1989 en is vice-voorzitter.

Lia van de Elsen kwam in het bestuur in 1989.

Arie Rovers en Mirjam van de Nieuwenhof kwamen in 1991 in het bestuur, de laatste is 2e secretaris.

Begin jaren zestig zocht St. Cecilia mensen aan om commissaris van de vereniging te worden.

De huidige commissarissen van St. Cecilia zijn:

Toon v.d. Boomen

Tinus Goossens

Frans v. Heuven

Tinus Manders

Rie Verhoeven-Verploegen

Maria v.d. Weijer-Goossens

Na het overlijden van Hanneske Manders in 1961, zocht het bestuur Dr. Veeger uit Bakel aan, om beschermheer van fanfare St. Cecilia te worden.

De vereniging heeft altijd een warme plaats in zijn hart gehad, zelden ontbrak hij bij optredens van de fanfare en tamboerkorps.

Menigee herinnert zich zijn "handenwrijvende toespraken" bij het behalen van een eerste prijs, altijd gevolgd door een traktatie.

Tegen zijn adviezen in, die hij aan zijn patiënten gaf, droeg hij bij guur en koud weer nooit een warme jas.

Dr. Hein Veeger (1915-1994)

3. Voorzitters van 100 jaar fanfare St. Cecilia

Driek van den Broek (1868-1954)

De eerste voorzitter van fanfare St. Cecilia was Driek van den Broek.

Van zijn taak als voorzitter is slechts bekend dat hij in het najaar van 1895, samen met nog iemand van het bestuur naar Den Haag is geweest. Een hele onderneming in die dagen. Zij hebben toen de vergunning afgehaald, om een fanfare-gezelschap op te richten. Verder is over zijn ambtsperiode niets bekend, ook niet hoe lang die heeft geduurd. Hij stamde uit een familie met diepe wortels in de Millese bodem. Een muzikliefhebber is hij beslist geweest, want tot zijn dood was hij een fervent lid van het kerkkoor in Vlierden, zijn latere woonplaats.

In het jaar 1900 is hij vertrokken naar Deurne en Vlierden, waar hij in 1954 is overleden. Waarschijnlijk is hij opgevolgd door Peer Cornelissen of Toon van den Boomen, maar hierover bestaat geen zekerheid.

Driek van den Broek

Peer Cornelissen (1843 - 1912)

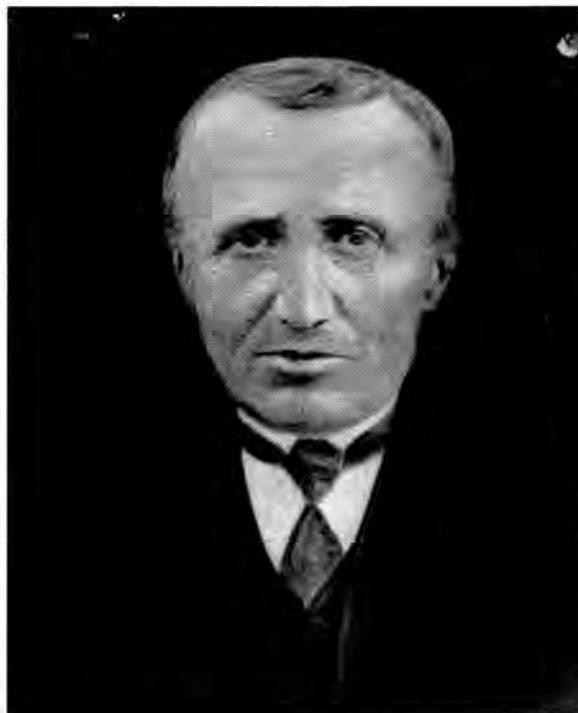
Peer Cornelissen woonde op het Hof. Als bestuurslid van de pas opgerichte Boerenleenbank en Boerenbond, genoot hij een vooraanstaande positie in Milheeze. We denken dat hij ook voorzitter van de fanfare is geweest, maar hierover is niets met zekerheid bekend. Slechts een feit geeft ons enig vermoeden. Zijn naam staat op de lijst van ondertekenaars van de oprichtingsakte. Toon van den Boomen vervulde dezelfde functies in het dorpsleven. Dit was voor ons aanleiding Peer Cornelissen als mogelijk voorzitter in dit boekje op te nemen.

Toon van den Boomen (1859 - 1922)

De tweede bekende voorzitter van fanfare St. Cecilia was Toon van den Boomen.

Het voorzitterschap van een fanfare rond de eeuwwisseling had een heel andere betekenis dan wij er vandaag de dag aan toekennen. Bij voorkeur werd een prominent uit het dorp aangezocht met de bijbedoeling dat hij de kas wat "spekte". In die goede oude tijd, die overigens niemand echt terug wil, was het altijd schrapen op de bodem van de kas om de vereniging draaiende te houden. Zo kon het gebeuren dat Toon van den Boomen tijdens zijn laatste levensjaren nooit een vergadering, concert of serenade bijwoonde. Het reilen en zeilen van de fanfare in die tijd werd verzorgd door de secretaris en penningmeester, met de door hen geëigende en door iedereen aanvaarde methoden.

In 1922 is Toon van den Boomen overleden en met muzikale eer begraven.

Toon van den Boomen

Graard Beijers (1883 - 1961)

De derde voorzitter van fanfare St. Cecilia was Graard Beijers. Graard Beijers was de plaatselijke postbode en daarom wat beter geletterd dan het gros van de mensen. Met hem kreeg het voorzitterschap de inhoud zoals we het nu eigenlijk nog kennen. Hij was een sterke persoonlijkheid, met goede leidinggevende capaciteiten, die veel respect afdwong. Zo nam de fanfare deel aan een festival in Asten. Een losbollige jongeman (Ties Cornelissen) had zijn instrument thuis laten liggen. Op bevel van Graard spurte hij snel een retourtje Milheeze en kon nog meespelen.

In tijden van crises, die elke vereniging wel eens treffen, muntte hij uit door zijn vastberaden optreden. In de dertiger jaren ontstond een flink meningsverschil over het repetitiebezoek. Dit was ontstaan vanwege het feit, dat enkele jonge muzikanten voorrang gaven aan de voetbalclub. Na een flinke woordenwisseling voor aanvang van de repetitie, hakte Graard de knoop door. Met de aan de bijbel ontleende woorden, die tevens in Milheeze legendarisch werden, zei hij: "Wie me lief heeft, volg me".

De fanfare halveerde, wat zich later toch weer snel herstelde.

In 1936 werd hij benoemd tot postdirecteur in Bakel,

Graard Beijers

maar zijn hart is altijd in "Milles" gebleven. De titel "erevoorzitter" heeft hij zich meer dan waardig getoond bij een flinke crisis binnen de fanfare in de beginjaren zestig. Het was een woelige tijd, waarin persoonlijke vetes over de rug van de vereniging werden uitgevochten. Het kwam zover dat het bestuur "en bloc" aftrad.

Na twee dagen riep de erevoorzitter een vergadering bijeen voor alle leden, nadat hij er eerst persoonlijk de bezem door had gehaald. Het bestuur trad weer aan en de fanfare kwam weer in rustig vaarwater.

Graard Beijers overleed in 1961 en is met muzikale eer in Bakel begraven.

Hanneske Manders (1883-1960)

Bij het vertrek van Graard Beijers naar Bakel, werd Hanneske Manders voorzitter van fanfare St. Cecilia. Hij had jarenlang bariton geblazen en is later ook bestuurslid geworden. Hij vervulde de functie van secretaris tot 1936. De eerste veertig jaar van het bestaan van de fanfare bestond het bestuur slechts uit drie personen.

Hij droeg de fanfare een warm hart toe, en liet dit blijken door trouw elke repetitie te bezoeken, wat in die tijd altijd twee keer per week was. Als gewezen baritonblazer, welk instrument hij tot 1925 bespeeld heeft, volgde hij onder het genot van een borreltje rustig de vorderingen van de muzikanten.

Hanneske had ook de gewoonte de opleidingen van de leerlingen regelmatig te bezoeken, wat dikwijls resulteerde in het trakteren op een flesje limonade voor de jongens, een feest in die tijd.

Bij concerten met toneeluitvoeringen en serenades had hij zo zijn eigen manier van speechen, hij deed dit op een gewoon Millese wijze. Tijdens de oorlog lag de fanfare stil, met de bevrijding startte hij de zaak weer op. Hij bleef voorzitter tot 1950. Hij wilde aanvankelijk veel eerder stoppen omdat na de oorlog, met het steigen van het peil van het korps, de taak zwaarder werd. Het voorzitterschap werd waargenomen door Sjef Janssen.

Hanneske Manders

Sjef Janssen (1911 - 1963)

Sjef Janssen, in Milheeze “de Merselse smed” genoemd, is in 1939 in Milheeze komen wonen, uit het Limburgse Merselo. Hij werd meteen lid van de fanfare en later ook bestuurslid.

Vanaf 1952 leidde hij als vice-voorzitter in feite de fanfare. Hij was zeer begaan met het lot van de vereniging, wat bleek uit het feit, dat wanneer er een muzikant langs de smederij fietste, hij eigenlijk een praatje afdwong. Zijn voorzitterschap heeft slechts een jaar geduurd. In die dagen was er nog al eens onenigheid binnen de vereniging. Ondanks dit alles bleef Sjef tot aan zijn veel te vroege dood met het wel en wee van de fanfare begaan.

Sjef Janssen

Andries Strijbosch (1898 - 1970)

De uit Meijel afkomstige Andries Strijbosch, in Milheeze altijd kortweg “Strijbosch” genoemd, is hier meer dan 25 jaar dorpsveldwachter geweest. Lang is hij lid geweest van het kerkkoor en na zijn pensionering als politieagent voorzitter van de fanfare geworden. Onder zijn voorzitterschap is begonnen met het oprichten van een echt tamboerkorps en met het uniformeren van fanfare en drumband. Sinds vele jaren had de fanfare nu een voorzitter, die zelf geen instrument bespeeld had en dus niet van het koper geproefd had. Dit werkte negatief op zijn functioneren als voorzitter van een vereniging, waarvan de blaasmuziek toch het belangrijkste deel was. Zich bewust van zijn situatie, droeg hij zijn taak over aan Frits van Schijndel in 1959, zelf bleef hij nog enkele jaren in functie als bestuurslid.

Andries Strijbosch

Frits van Schijndel (1932)

De uit St. Anthonis afkomstige Frits van Schijndel is in 1959 in Milheeze komen wonen bij de fam. Smetsers. Al snel werd hij gevraagd zitting te nemen in het bestuur van de fanfare. Menigeen herinnert zich nog de serenade, gebracht op zijn trouwdag in St. Hubert, wat ontaardde in een flink drankgelag. Al snel werd hij tot voorzitter gekozen. Met Frits van Schijndel begon voor de fanfare een nieuw tijdperk. Hij was nog jong en zeer welbespraakt, wat veel bewondering oogstte bij zijn toespaken bij serenades en concerten. De eerste paar jaar heeft hij zich wel eens achter de oren gekrabbd en gedacht, waar ben ik in mijn jeugdige overmoed toch aan begonnen. Maar met het verstrijken van de jaren, bouwde hij een stevig bestuurlijk fundament onder de fanfare en drumband. Hij kreeg de mensen achter zich en zo werden het voor fanfare en drumband gouden jaren. Na 26 jaar de voorzittershamer gehanteerd te hebben, heeft hij hem in 1987 overgedragen aan Wim Koenen. Met algemene stemmen werd hij gekozen tot erevoorzitter, een taak die hij met veel emotie vervult.

Frits van Schijndel

Wim Koenen (1942)

Wim Koenen is in 1965 eigenlijk maar toevallig in Milheeze komen wonen. Hij is afkomstig uit het limburgse Heijen. Al snel werd hij lid van de fanfare, en speelde bugel en es-bas. Na enkele jaren werd hij bestuurslid, daarna vice-voorzitter. Bij het afscheid van Frits van Schijndel werd hij in 1985 tot voorzitter gekozen. Wim Koenen heeft de voorzittershamer in een moeilijke periode overgenomen. Als limburger heeft hij een echte "Millese ziel" gekregen, wat is gebleken uit zijn doorzettingsvermogen, de fanfare in voor- en tegenspoed vol energie voor te gaan. Hij blijft geloven in de toekomst en niets is hem te veel, het geheel in beweging te houden.

Wim Koenen

4. Dirigenten van fanfare St. Cecilia

Hannes van den Broek (1869 - 1948)

De eerste dirigent, toen nog directeur genoemd, was Johannes van den Broek. Hij was ook lid van het zangkoor, waaruit de fanfare is ontstaan. Met de andere mede-oprichters werd overeengekomen, dat hij de dirigeerstok zou hanteren.

Na een of twee jaar gaf hij hem over aan Peter Claassen, ook mede-oprichter en organist bij het kerkkoor. Daarna heeft hij nog enkele jaren bugel gespeeld. Tot aan zijn dood is hij lid geweest van het kerkkoor.

Johannes van den Broek

Peter Claassen (1864 - 1942)

Peter Claassen is een telg uit een oer Milles geslacht van koorzangers en organisten. Hij was niet gehuwd en het Millese muziekleven heeft dan ook verregaand zijn levensloop bepaald.

Peter is 30 jaar onafgebroken directeur van de fanfare geweest, waaruit wel blijkt dat hij een vasthoudend persoon was. Uit kranteberichten uit die tijd, kunnen we opmaken dat het vaak moeizaam werken was. Peter Claassen leidde de fanfare nog op een echte dorpse wijze. Als een muzieknnummer ter hand werd genomen, had hij de gewoonte de maat tot het bittere einde door te slaan. Na afloop, ongeacht de kwaliteit van de uitvoering, was dan zijn commentaar: "Het was hier en daar, toch nie helemaal goe!", waarna hij prompt een nieuw stuk ter hand nam. Ook legendarisch is zijn uitspraak, om een al dan niet tijdelijk, slappe muzikant tot de orde te roepen met: "As ge nie meer blaost, dan hangt 'm mer an den Toap".

D'n toap was een speciaal soort kapstok in het repetitielokaal, om de instrumenten op te hangen, na afloop van de repetitie.

Peter Claassen (met dirigeerstok)

Op 26 januari 1926 werd Peter Claassen eervol ontslag verleend en werd hem een fraaie leunstoel aangeboden. Vermeldenswaard is nog, dat het feest wat uit de hand liep, en de veldwachter opeens binnen stond, het was immers 10 uur geweest. Enkele jongere leden konden via een raam een procesverbaal ontvluchten.

Peter Claassen heeft de opbloei van de fanfare in dertiger jaren nog als gewaardeerd ere-directeur mogen beleven. Zijn honorering is altijd geweest, dat hij vrijgesteld was van contributie. Hij is in 1942, tijdens de oorlog overleden.

Johan van den Broek (1905 - 1963)

Johan van den Broek nam de dirigeerstok over van Peter Claassen in 1926.

Hij was een zoon van Johannes van den Broek en reeds op jeugdige leeftijd een begaafd cornettist. Jarenlang was hij tevens lid van de Koninklijke Harmonie Deurne, waar hij tweede dirigent was. Uit deze tijd stammen ook de jarenlange relaties met de harmonie van Deurne. In die tijd begon men ook het werk van een dirigent te honoreren, met fl. 1,- gulden per maand. Voor dit bedrag werd twee maal per week repetitie gegeven, serenades en concerten verzorgd en de opleidingen van de leerlingen gedaan. Bij zijn huwelijk in 1932 is hij naar Eindhoven vertrokken.

Johan van den Broek

Janus Köhnen (1894 - 1944)

Door de goede betrekkingen met de Koninklijke Harmonie Deurne, waar hij ook dirigent is geweest, werd Janus Köhnen aangezocht als dirigent van St. Cecilia. Hij heeft een tijdje de dirigerestok gehanteerd en was in feite een tussendirigent.

Het is in een kleine dorpsgemeenschap altijd moeilijk, iemand te vinden met leidinggevende capaciteiten en overwicht.

Het eerste optreden van de Harmonie van Deurne, direct na de bevrijding in 1944, was het muzikaal begeleiden van de begrafenis van Janus Köhnen.

Janus Köhnen

Meester de Kock

Meester de Kock was een onderwijzer aan de lagere school in Milheeze en was afkomstig uit West-Brabant. Hij was een goed zanger en beschikte over een uitstekend gehoor. Slechts 7 maanden is hij dirigent geweest van St. Cecilia, dit was in 1932, hij had een drankprobleem.

Meester de Kock

Piet Dams (1887-1971)

In 1932 werd Piet Dams uit Helmond dirigent van fanfare St. Cecilia. Met de komst van Piet Dams naar Milheeze, ging het muzikale peil van de fanfare met rasse schreden omhoog. Hij had een bijzondere gave de opleidingen van de leerlingen te verzorgen. Door zijn geduldig en vastberaden manier van werken, kweekte hij een kader, waar de fanfare tot ver in de eeuw van geprofiteerd heeft. In het begin werd zijn werkmethode soms met argwaan bekeken en hem wel eens verontrust verweten: "Je houdt alleen maar jonge jongetjes bij de fanfare over". Piet antwoordde prompt hierop op zijn Helmonds: "Klein joong worre ok grauwte mense". Ook haalde hij zich de woede van het hoofd der school op zijn hals, toen deze Piet vroeg: "Hoe heb je deze jongen toch iets bij kunnen brengen", waarop Piet antwoordde: "dan hettie ginne goeije mister gehad".

Piet speelde zelf es-clarinet bij de Koninklijke Harmonie Phileutonia uit Helmond, die toendertijd onder leiding stond van een beroepsdirigent.

Indirekt profiteerde Milheeze dus ook van de muzikale kwaliteiten van deze mensen. Zijn oud leerlingen van zestig jaar geleden spreken nog altijd met waardering over zijn manier van werken. Hij begon deel te nemen aan concoursen en stimuleerde deelname aan solistenconcoursen door de muzikanten. Door het uitbreken van de oorlog ging de fanfare toch enigzins ten onder en begin 1942 werd St. Cecilia stilgelegd.

Na de oorlog keerde Piet Dams niet terug als dirigent in Milheeze, toch is zijn hart in Milles gebleven. Tot op hoge leeftijd fietste hij nog vele malen per jaar naar Milheeze, waar hij nog altijd enkele mensen bezocht.

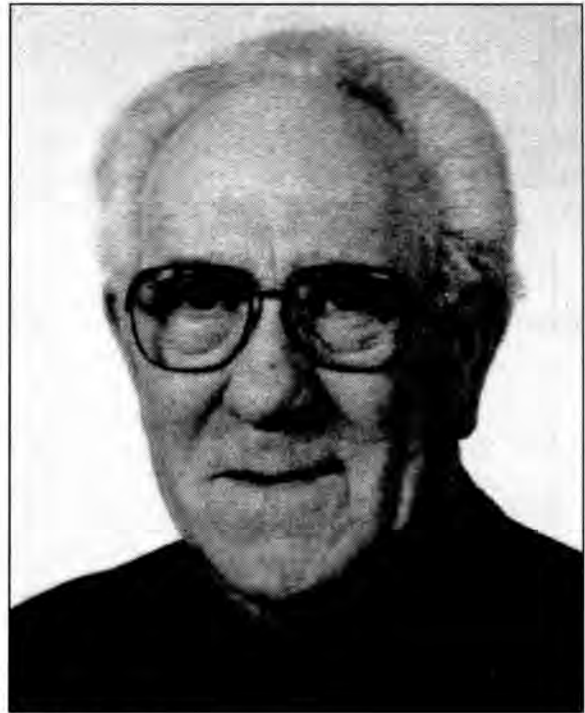
Piet Dams

Jan Verheijen (1918)

Jan Verheijen, in Milheeze beter bekend als Jan de Mulder, is een muzikant van het vasthoudende soort. Als jong bestuurslid was hij een stuwende kracht binnen de vereniging en later bij zijn vertrek naar Deurne is hij dat daar tot op de dag van vandaag gebleven.

Hij is inmiddels ver in de zeventig, maar Jan blaast nog steeds zijn tubapartij bij de Koninklijke Harmonie in Deurne. Direct na de bevrijding op 25 september 1944 werd op een bestuursvergadering ten huize van Jan van Kessel, Jan Verheijen tot voorlopig directeur benoemd, voor een salaris van 2 gulden per week. Hij heeft zijn functie vervuld tot juni 1945, toen Sjaak Peskens werd benoemd als dirigent van St. Cecilia.

Tot 1955 is hij actief geweest als muzikant en bestuurslid bij de fanfare in Milheeze.

Jan Verheijen

Sjaak Peskens (1893-1976)

In juni 1945 werd Sjaak Peskens uit Helmond benoemd tot dirigent van St. Cecilia. Sjaak had een uitstekend gehoor, met het grootste gemak liet hij 3 of 4 mensen tegelijk spelen bij het afstemmen. Op concoursen muntte hij uit door stemming en klankverhouding, hetgeen zijn specialiteit was.

Onder zijn leiding steeg de fanfare in enkele jaren naar de afdeling uitmuntendheid, een niet geringe prestatie.

Na de repetities schoof hij gezellig met het bestuur aan een tafeltje om onder het genot van een borreltje de gang van zaken te bespreken.

Sjaak Peskens had het geluk dat de "klein joong" van Piet Dams grote mensen waren geworden, waarmee hij lauweren kon vieren. Hij is dirigent geweest van 1945 tot medio 1953, met onderbreking van een jaar, hij sukkelde wat met zijn gezondheid. Met het vertrek van Peskens verdween ook het contact met Helmond, wat als een soort voogdij werd ervaren.

Sjaak Peskens

Ricus Franssen (1921)

De uit Vlierden afkomstige Ricus Franssen, is een lid van de bekende familie Franssen, die jarenlang zijn stempel heeft gedrukt op de succesvolle Vlierdense fanfare. Ricus was een goedaardig man, iedereen mocht hem graag. Eigenlijk fungeerde hij als tussendirigent. Hij is maar een jaar in Milheeze geweest, toen heeft Sjaak Peskens de dirigerestok weer overgenomen.

Ricus Franssen

Jan van Loon

Jan van Loon is dirigent geweest van medio 1954 tot mei 1957. Hij woonde in Gemert en was dirigent in Handel en Milheeze. Jan was een zacht en beminnelijk man, die de gave bezat de muzikanten met een persoonlijk gesprek aan zijn ziel te binden. In 1956 heeft hij twee keer met de fanfare aan een concours deelgenomen. De eerste keer behaalde de fanfare een tweede prijs. Het zelfde jaar behaalde hij in Budel een eerste prijs. Per 1 jan. 1957 werd hij benoemd tot postdirecteur in Drunen, in De Langstraat. Er moest wederzijds, met pijn in het hart, afscheid genomen worden.

Een half jaar lang reed hij nog met zijn brommertje, twee keer per week een retourtje Drunen-Milheeze, tot een nieuwe dirigent gevonden was.

Zijn vergoedig bedroeg fl. 100,- per half jaar, waarvoor hij twee keer per week de repetities verzorgde en ook nog de leerlingen opleidde.

Jan van Loon

Harry van Gerven (1928 - 1988)

Met de komst van Harry van Gerven in 1957 naar Milheeze, begon voor de fanfare op muzikaal gebied een nieuw tijdperk. Hij was de eerste dirigent met een conservatorium opleiding en kwam St. Cecilia onder invloed van Martin van de Laar, de dirigent van Bakel. Harry van Gerven, afkomstig uit Geldrop, was een modern type dirigent en daardoor veranderde ook het repertoire.

Toch was hij niet de persoon die de Millese harten kon stelen, bovendien was er toen ook vaak onenigheid binnen de vereniging. Het was een tijd, dat het niet veel voor- of achteruit ging.

Een keer is de fanfare met hem op concours geweest. In Bakel werd in de afdeling uitmuntendheid een eerste prijs behaald, met 297 punten. Met het verstrijken van de jaren raakte men steeds meer op elkaar uitgekeken, met het gevolg dat hij in 1962 plaats maakte voor Ad van de Laar. Later is hij nog dirigent geweest in De Mortel en Brouwhuis.

Harry van Gerven

Ad van de Laar (1918 - 1978)

Ad van de Laar kwam uit Mierlo-hout, hij was een broer van Martin van de Laar. Hoewel zij elkaars tegenpolen waren, kwamen de gemeentelijke korpsen helemaal onder hun invloed te staan, omdat Ad al jaren succesvol op de Rips werkte. Ad van de Laar was een goedaardig man, met een zacht karakter en met een fijn muzikaal gevoel. Hij stak veel energie in het arrangeren van de muziekwerken, om deze beter tot hun recht te laten komen, met de mensen waarmee hij moest werken. Twee keer is Ad van de Laar met de fanfare op concours geweest, nl. in Someren en in Cuijk, beide keren met een eerste prijs.

Ad, die overigens veel fijner gesnaard was dan zijn broer Martin, miste toch de gedrevenheid, de muzikanten tot bijna boven hun kunnen op te zwepen. Wegens een flink meningsverschil, tussen de muzikanten, omtrent zijn functioneren, heeft hij afscheid moeten nemen van Milheeze, op een manier, die hij als mens niet verdiend had. Met zijn vertrek, ging een deel van de muzikanten met hem mee, wat een flinke uitdunning teweeg bracht. Later is hij nog pianoleraar geweest aan de muziekschool Aaltje Noordewier te Deurne. Tot zijn veel te vroege dood is hij dirigent gebleven op de Rips, waar hij ook is begraven.

Ad van de Laar

Piet Swinkels (1924)

Met de komst van Piet Swinkels kwam de fanfare onder de paraplu van Beek en Donk, of eigenlijk van Heinz Friezen. Bij het aantreden van Piet was de fanfare flink uitgedund en het was dus zeker een uitdaging, de zaak weer op poten te zetten. Door zijn manier van werken, blies hij nieuw leven in de fanfare, waarbij succes bijna vanzelfsprekend werd. De inspiratie, die hij van bovenaf meekreeg, heeft lange tijd zijn uitwerking in Milheeze niet gemist. Hij introduceerde bij de fanfare een nieuwe manier van musiceren, die in de verre omgeving bewondering oogstte. Door zijn manier van repeteren, die uiterlijk wel nonchalant overkwam en zijn opmerkingen, vaak aanleiding voor een lachpartij, wist hij de zaak in de goede zin op te zwepen. Ook kreeg hij enkele mensen achter zich, die het huiswerk van de muzikanten en leerlingen bewerkten.

Zo blies de fanfare zich in enkele jaren, naar het leek, met het grootste gemak, naar de superieure afdeling. Mede door zijn toedoen, heeft St. Cecilia een bloeiperiode doorgemaakt die 15 jaar geduurd heeft. De laatste jaren van zijn functie als dirigent, werd de sfeer langzaam maar zeker matter. Ondanks verwoede pogingen van Piet, kon hij het enthousiasme in de fanfare niet meer laten herleven. De schijnbaar niet te voorkomen tegenstellingen, tussen de leden, die door de jaren heen gegroeid waren, hebben hem daarbij zeker parten gespeeld.

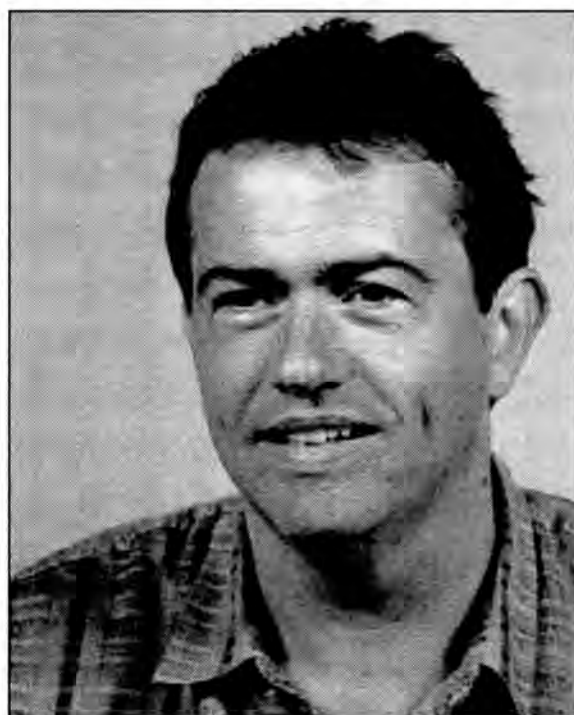
In 1989, na bijna 20 jaar dirigent van Milheeze te zijn geweest, heeft hij de dirigeerstok overgedragen aan Henk van de Weijer. Al met al is de tijd van Piet Swinkels een bloeiend hoofdstuk uit de geschiedenis van fanfare St. Cecilia.

Henk van de Weijer (1954)

Sinds augustus 1989 is Henk van de Weijer dirigent van de fanfare. Hij is een kleinzoon van Dorus van de Weijer, maar dit was geen reden voor zijn benoeming in Milheeze. Hij volgde Piet Swinkels op en zo bleef Milheeze onder de paraplu van Beek en Donk. Vorig jaar volgde hij Piet Swinkels ook op als onderdirigent in Beek en Donk. Hij is twee maal met de fanfare op concours geweest. De eerste keer in Veldhoven, in 1991. In het jubileumjaar 1995 te Etten-Leur. Op beide concoursen werd een eerste prijs behaald.

Piet Swinkels

Henk van de Weijer

5. Leden met een bijzondere staat van dienst

Dorus van de Weijer (1864-1925).

Dorus van de Weijer stamt uit een Millese familie, waarvan de wortels bijna te diep zitten om ze uit te graven. Hij woonde op de Berken, waar hij een boerderij en een "Expeditiebedrijf", de zgn. voermanskar, had. Dit expeditiebedrijf was een soort "Van Gend en Loos". Bij de boerderij stond ook een pakhuis voor meelhandel. Het muziekleven in Milheeze heeft een groot deel van zijn leven bepaald.

Hij stond in het najaar van 1884 aan de wieg van de eerste muziekvereniging in Milheeze, "De Liedertafel St. Cecilia". Als bestuurslid van deze zangvereniging richtte hij in 1895 mede de fanfare op. Zijn vasthoudendheid blijkt wel uit het feit, dat hij 40 jaar lang, onafgebroken penningmeester is geweest van St. Cecilia.

In al die jaren waren er vanzelfsprekend ook vaak moeilijkheden in de vereniging. Armoede was troef in deze steken, als penningmeester schiet je er dan wel eens bij in.

Dorus van Weijer is op 18 oktober 1925 overleden. Een half jaar eerder was hij gehuldigd voor zijn 40 jarig jubileum.

Via de kinderen van Dorus van Weijer, Ties, Trien en Mies, heeft zijn bloed tot op de dag van vandaag altijd rijkelijk door de fanfare gestroomd.

Dorus van de Weijer

Ties van de Weijer (1907 - 1995)

De oudste zoon van Dorus van de Weijer, Ties, is in 1936 secretaris van St. Cecilia geworden, en dit tot 1959, bij zijn vertrek naar Beek en Donk gebleven.

Jan van Kessel was penningmeester van de fanfare tot 1954 en heeft deze functie vervuld vanaf eind jaren '20. Ties v.d. Weijer verzorgde de administratie.

Bij een bezoek van de fanfare aan een café waren de ogen van de leden op Jan van Kessel gericht, kijkend of er een rondje werd gegeven.

Wanneer op het einde van het jaar, Ties van de Weijer tegen Jan van Kessel zei: "Jan, er moet zoveel in kas zijn", legde Jan altijd prompt het juiste bedrag op tafel.

Ties van de Weijer

Jan van Kessel (1892 - 1958)

Jan van Kessel

Peter Slegers (1918 - 1992)

Het wel en wee van fanfare St. Cecilia, heeft een groot deel van het leven van Peter Slegers beheerst. Hij was een leerling van Piet Dams, een fijn gesnaard en geroutineerd muzikant. Na de oorlog '40-'45, is hij ruim 20 jaar de drijvende kracht binnen St. Cecilia geweest.

Zonder zich op de voorgrond te plaatsen was hij de spil, waar de raderen van de fanfare om draaiden.

Door zijn rustig en beminnelijk optreden, kreeg hij veel van de mensen gedaan. Maakte men het echter te flauw, dan liet hij beslist niet over zich lopen. Soms leek het er op, of hij bijna alle taken binnen de vereniging vervulde. Peter was 20 jaar secretaris van St Cecilia, ook in die tijd al een zware taak. Verder leidde hij leerlingen op en werd bijna vanzelfsprekend ook leider van de boerenkapel. In 1961 was ook in Milheeze het carnaval tot leven gekomen.

Begin jaren '70 begon hij met zijn gezondheid te sukkelen, zo erg dat hij op den duur gedwongen was te stoppen als muzikant. Zijn taak als secretaris werd overgenomen door Martien Brandts, die deze taak ook voortreffelijk vervuld heeft. De jaren daarna heeft hij nog veel werk verzorgd voor het uniformenfonds.

Peter Slegers is in 1992 overleden en met muzikale eer begraven.

Peter Slegers

Dorus Verhoeven (1920 - 1981)

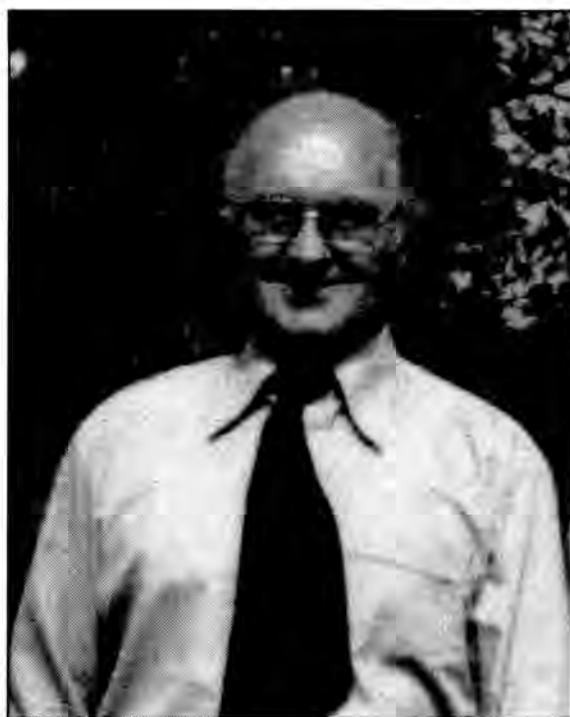
Van alle leden die St.Cecilia ooit gehad heeft, is het lidmaatschap van Dorus Verhoeven wellicht het meest gevarieerd geweest. Hij was een zoon van mede-oprichter Willem Verhoeven, van wie vier zonen als goede muzikanten de vereniging gediend hebben.

Een groter muziekliefhebber van blaasmuziek, heeft Milheeze nooit gekend. Dorus beschikte over een uitstekend gehoor. Wat fanfare, harmonie en brassband muziek betreft was hij zeer beluisterd, zowel in binnen- als buitenland. Geen afstand was hem te groot om concoursen en concerten te bezoeken. Zo bouwde hij een grote kennissenkring op. Hij was een man die zijn mening niet onder stoelen of banken stak, zijn houding liet dan ook niets aan duidelijkheid te wensen over. Zo onderbrak hij zijn actief lidmaatschap wel tien keer.

Ging een korps uit de omgeving op concours, werd men in het donker van de avond door Dorus beluisterd. Zijn mening werd dan wel niet altijd op prijs gesteld, maar er werd wel degelijk rekening gehouden met zijn zienswijze. Dorus was de inspirator van de Brass Band concerten in Milheeze. Jaarlijks ging hij met vrienden naar Engelse kampioenschappen in Londen.

De jongeren binnen het fanfarekorps, die goed hun best deden, kregen zijn waardering, hun brommers versleten dan ook nooit. In 1981 is hij na een kortstondige ziekte, op tamelijk jonge leeftijd overleden.

Dat Dorus recht naar de hemel is gegaan, daar twijfelt niemand aan. Nooit heeft St. Cecilia zoveel zegen van boven gekregen, dan tijdens het begeleiden van Dorus naar zijn laatste rustplaats.

Dorus Verhoeven

6. De Boerenkapel

Direkt na de oorlog werden al eens pogingen gedaan een boerenkapel op te richten. Dit gebeurde beslist onder invloed van het radioprogramma van de "Bietenbouwers", de latere "Boertjes van Buten". Met de oprichting van de carnavalsvereniging werd de boerenkapel een niet weg te denken onderdeel van St. Cecilia. De in de vijftiger jaren aangeschafte muziekstukken werden weer voor de dag gehaald, hiermee werd begin jaren '60 de carnaval opgeluisterd. In het begin was er nog geen sprake van een gezeten kapel. Tegen carnaval, trommelde Peter Slegers enkele muzikanten bij elkaar, er werd een paar keer gerepeteerd, en het feest kon beginnen. Met het intensiveren van het carnavalsgebeuren, stegen ook de activiteiten van de Boerenkapel. Begin jaren '70 begon men in deze regio kapellenfestivals te organiseren, zo ook in Milheeze. Al doende werd het muzikale peil steeds hoger, de optredens werden over het hele jaar verspreid, dus ook de repetities. Van 1969 tot 1983, heeft Frans van den Boomen de Boerenkapel geleid. In 1970 is de naam veranderd in Waldkapelle.

Tijdens deze jaren was de Boerenkapel op z'n best en een gewaardeerd gast op festivals.

Van 1983 tot 1985 is Henk Bukkems muzikaal leider geweest, Marius Heesmans werd algemeen leider. Na het vertrek van Henk Bukkems werd Marius ook muzikaal leider en is dat nu nog.

Na de buitenlandse reizen van de fanfare, werd de Boerenkapel nog vaak uitgenodigd om optredens te verzorgen in Strahlungen en Biedenkopf.

Eind jaren '80 onderging de Boerenkapel weer een naamsverandering, precies wat ze ook was, "De Millese Boerenkapel".

Tegenwoordig bestaan haar activiteiten weer hoofdzakelijk uit het opluisteren van het carnavalsgebeuren.

Een verstandig besluit van het bestuur is geweest, de Boerenkapel onder haar directe verantwoordelijkheid te laten functioneren. Als je om je heen kijkt, zie je voorbeelden te over, dat een muziekvereniging ten onder is gegaan aan een te zelfstandig opereren van de boerenkapel.

Boerenkapel eind jaren '70

Zittend v.l.n.r.: Albert van Heuven, Wim v.d. Heuvel, Paul Heesmans, René v.d. Elsen. 2e rij v.l.n.r.: Wim Koenen, Frans van Heuven, Martien Brandts, Martien van Heugten. 3e rij v.l.n.r.: Wim Verhoeven, Toon van Heuven.

Boven v.l.n.r.: Marius Heesmans, Frans v.d. Boomen (leider), Peter Raaymakers, Henk Bukkems en Jacky van Heuven. Voerman: Tinus Manders.

Boerenkapel in 1990

1e rij v.l.n.r.: Albert van Heuven, Wim v.d. Heuvel, Marius Heesmans (leider), Antoon van Heuven, Frank van Heuven.

2e rij v.l.n.r.: Jacky van Heuven, Wim Verhoeven, Toon van Heuven, Ine van het Erve, Mirjam v.d. Nieuwenhof, Lia v.d. Elsen. Boven v.l.n.r.: Martien van Heugten, Willie Brandts en Ardie Brandts.

7. Jeugdkapel "De Bloasvlegels" (1974-1988)

Begin jaren '70 kwam er een groot aantal leerlingen bij de fanfare. Theo van de Weijer nam het initiatief een jeugdkapel op te richten, die hij ook ging leiden.

De kapel kreeg de naam "De Bloasvlegels". Het groeide uit tot een enthousiaste groep jongens en meisjes, die vele jaren met succes opgetreden heeft. De fanfare heeft direkt van de jeugdkapel geprofiteerd, het was een hechte groep die met veel plezier repeteerde en naar buiten trad. Elk jaar waren er 15 tot 20 optredens.

De jeugdkapel werd vaak uitgenodigd op festivals in de verre omgeving, ze nam veel optredens voor haar rekening tijdens carnaval, zoals tiernmiddagen, bezoeken aan de soos enz.

De jeugdkapel is waarschijnlijk ter ziele gegaan omdat de aanwas van leerlingen bij de fanfare jaren stakte.

Theo van de Weijer heeft de jeugdkapel geleid van 1974 tot 1988, met een onderbreking van twee jaar. Van 1983 tot 1985 was Henk Bukkems dirigent van de Bloasvlegels.

Jeugdkapel

V.l.n.r.: José v.d. Weijer, Pia v.d. Weijer, Paul Heesmans, Richard Cox (bas), Carien van Heuven, Ardie Brandts, Liesbeth Verheijen, ?, ?, Jacky van Heuven, Anja van Bommel, ?, Theo v.d. Weijer (dirigent en oprichter).

Jeugdkapel 1985

Staand v.l.n.r.: Ine Brandts, Lia Peters, Jacky van Jeuven, Carola Cox, John Verhoeven, Carin Thomassen, Richard Cox, Wichard v.d. Heuvel, Leonie Brandts, Henriette Verhoeven, Antoon van Heuven, Frank van Gog, Mirjam v.d. Nieuwenhof, Jolanda v.d. Nieuwenhof, Frank van Heuven, Willy Brandts en Henk Bukkems (leider).

Zittend v.l.n.r.: John v.d. Heuvel, Wilco v.d. Heuvel (slagwerk), Ardie Brandts en Leo v.d. Elsen.

8. Het Tamboerkorps

Tamboerkorpsen en drumbands deden vooral na de jaren '40-'45 hun intrede. In het begin waren deze vooral bedoeld om de blaas muzikanten te ontlasten tijdens een rondwandeling of een serenade. Een gehele rondwandeling een blaasinstrument bespelen vergde natuurlijk erg veel van de muzikant en met tamboers erbij kon dit probeem worden opgelost.

Van een tamboerkorps zoals we dit nu kennen was echter niet meteen sprake. Men begon eerst met het uitbreiden van het aantal tamboers bij de fanfare, zoals ook te zien is op oude foto's van fanfare St. Cecilia. De foto van het 60-jarig bestaan laat zien dat er in 1955 vier trommelaars bij de fanfare waren. Er werd in die tijd les gehaald bij onder andere Toon Martens uit Bakel. In 1957 werd toen binnen de fanfare het initiatief genomen om een tamboerskorps op te richten. Huub van Boven werd de nieuwe instrukteur en er werd gestart met de opleiding van een veertien-tal leerlingen.

Op 16 juli 1958 werd het tamboerkorps officieel opgericht. Op 25 november 1959 werd de winkelweek geopend met een muzikale wandeling en bij deze gelegenheid werd het tamboerkorps aan de bevolking gepresenteerd.

29 November 1959.

Het eerste optreden ter gelegenheid van het inhalen van St. Nicolaas.

Leden van het tamboerkorps: Riek Bankers, Bertha van Ansem, Bets van Heuven, Peter Martens, Willemien Heesmans, Jan Martens, Harry Crooymans, Mies van Ansem, Henny Smetsers, Wim van de Weijer, Karel van Ansem, Thomas Peters, Frans Strijbosch, Jan van Kessel

Door het initiatief van Mevr. van Schijndel, zij had aangeboden de uniformen gratis te maken, konden de veertien leden geuniformeerd aantreden. Milheeze had een tamboerkorps, en nog wel in uniform.

In juli 1961 werd voor het eerst deelgenomen aan een concours. Het stilstaande werk dat werd uitgevoerd, was getiteld: "Het Begin". Dat dit het begin zou zijn van een lange reeks van successen had niemand durven dromen. Er valt geen prestatie te bedenken die niet door het tamboerkorps is geleverd. Begonnen in de laagste klasse met een eerste prijs, heeft dit korps de hoogste sport van de tamboerladder weten te bereiken. De hoogste sport waarop zij nog steeds verkeert.

Concours te Uden, 1 september 1968

Voor de tweede keer op concours in de afdeling Uitmuntendheid en meteen een promotie naar de Ereafdeling met 138,5 punten.

Op de foto: Leo van Gog (Tamboermaître), Wim Verheggen, Antoon de Groot, Jo van de Weijer, Willemien Heesmans, Henny Smetsers, Betsie van Heuven, Emiel van de Weijer, Maria Peters, Maria van Gog, Karel Schepers, Arie Rovers, Jan van Kessel, Frans Strijbosch, Thomas Peters

In de prestaties zijn terug te vinden diverse kampioenschappen van de Bossche Bond, landskampioenschappen en gouden medailles op het Wereld Muziek Concours te Kerkrade. Steeds werden eerste prijzen, al dan niet met lof der jury in de wacht gesleept, en als op een gewone bondswedstrijd niet het hoogste aantal punten werd gehaald, was dat een uitzondering. Vijf maal werd deelgenomen aan het Wereld Muziek Concours te Kerkrade. Een concours waarvoor elk korps graag wordt uitgenodigd. Hier werd vier maal een gouden en een maal een zilveren medaille gehaald in de hoogste divisie.

Wereld Muziek Concours te Kerkrade 28 juli 1985.

De kracht die achter deze prestaties schuilt, is niet op de eerste plaats de technische vaardigheid van de leden, maar een combinatie van een enorme saamhorigheid, een goede geest, wil om te presteren en natuurlijk een instrukteur van grote klasse.

Tamboerkorps St. Cecilia 1981

Op de foto: Jo v.d. Weijer, Hans Wilbers, Emiel v.d. Weijer, Antoon Gruyters, Will Aarts, Ellen Verberne, Ans Scheepers, Jose v.d. Weijer, John v.d. Heuvel, Jan Nooijen, Arie Rovers, Wilco v.d. Heuvel, Wim Verheggen, Henny Smetsers, Theo van Heuven, Thomas Peters, Huub van Boven, Wilma v.d. Wetering, Rieki Peters, Bets van Beek.

Superieure prestatie Milhezer tamboers

MILHEEZE - Het
prestatie lijst,
heke Muziek!

Hulde voor
de drumband
van Milheeze

s van fanfare St. Cecilia uit Milheeze mag opnieuw een titel toe-
in Weert gehouden nationale kampioenswedstrijden
erd in de ere-divisie de eerste prijs behaald en

Korps uit Milheeze wint Museumbokaal

Drumbande

Milheezer slagwerkers
verslaan concurrenten

in lange
Katho-
titel.

Goud voor
tamboers
uit Milheeze

se MILHEEZE - Het tamboerkorps van
de fanfare St. Cecilia uit Milheeze heeft
vandaag op het Wereld Muziekconcours
Onders in Kerkrade de eerste prijs met de daar-
van de aan verbonden gouden medaille ver-
er één divisie. Het korps kwam uit in de laatste
dage van de wedstrijd. Het korps kwam uit in de laatste
moest beginnend. In een
2500

deling 3: Tamboerkorps „Helpt el-
uit Afferden 133½ pnt, le
nder- uit Afferden 133½ pnt, le
Tamboerkorps „Semper Unitas“
138½ pnt, 1e prijs met pro-
en winnaar van de beker;
korps „St. Hubertus“ Herpen
2e prijs.
Tamboerkorps „De Vro-
melaren“ uit Drunen: 144
met lof en winnaar van
Tamboerkorps „St. Will-
sewijk: 137½ pnt, le
Tamboerkorps „St. Ceci-
148½ pnt, le pri-
Tamboerkorps
uit Vught:
Tamboerkorps
Tippelaar uit Nijmegen
Noppen uit Rosmalen, vi-
het einde van het
de federatie dank
van het
aan de

Sint Cecilia
maakt kans
op wereldtitel

(Van onze correspondent)

MILHEEZE - De drumband van
fanfare Sint Cecilia Milheeze heeft
vandaag op het Wereld Muziek
Concours te Kerkrade onder lei-
ding van H. van Boven met 100%
van S. Egberts en Down Valley
in de hoogste afdeling sectie A be-
haald.

Sint Cecilia
uit Milheeze
succesvol

Hulde voor drumband

St. Cecilia
haalt goud
in Kerkrade

St. Caecilia

Tamboerkorps in Milheeze
boekt constant successen

Tijdens de feestelijkheden rond het tevens 25 jaar bestaande tamboerkorps krijgt Huub een openhaardset
aangeboden, gemaakt van een oude trom, en een foto van het jubilerende tamboerkorps.

De instrukteur

De heer Huub van Boven is al bijna vanaf de oprichting instrukteur van het tamboerkorps. Een man met niet alleen gehoor maar ook gevoel voor muziek. Iemand die op uitzonderlijke wijze de leden weet te inspireren voor het slagwerkgebeuren. Ook de leerlingenopleiding wordt nog steeds door hem verzorgd. Vanaf de eerste noot in een schoolschrift tot slagwerkers in de eredivisie. Een man die een korps leidt, waarin iedereen gelijk is, dat samen met hem muziek maakt, bij wie saamhorigheid boven in het vaandel staat, dit uitdraagt en zo zijn muzikanten weet te inspireren tot het leveren van topprestaties. Derhalve een eer om Huub als instrukteur voor het korps te hebben. Een man met grote kwaliteiten, zelf een uitmuntend slagwerker, begeerd door menig beroepskorps. Maar in Milheeze was hij en bleef hij.

Een foto van Huub uit 1964.

Dat Huub een uitmuntend slagwerker is en was moge wel blijken uit de prestaties die hij in zijn jonge jaren heeft geleverd als solist.

Onderstaand een greep hieruit:

Huub nam onder andere deel aan 34 solisten wedstrijden en haalde hieruit vijf maal een eerste prijs en 29 maal een eerste prijs met lof der jury, met een gemiddelde van 92 procent van het aantal te behalen punten. Een aantal malen werd zelfs het maximale aantal punten behaald, een unieke prestatie. In die tijd was er nog geen sprake van aparte solistenwedstrijden of kampioenwedstrijden voor slagwerksolisten.

Dat een tamboer dan met het hoogste aantal punten van het gehele concours aan de haal ging, vond men niet bepaald leuk, zoals enkele kranten lieten blijken.

De kop van een artikel uit het "Zaans Dagblad" luidde:

*Hoogste aantal punten voor trommelslager
en verder:*

Het hoogste aantal punten werd behaald op een instrument dat men nu niet bepaald alledaags kan noemen voor een solist.

Huub van Boven 25 jaar instrukteur van het tamboerkorps in Milheeze

Huub werd zes maal in successie hoogst gewaardeerd slagwerker van de K.N.F. Dit was van 1962 tot en met 1967. Als eerste Nederlandse amateur heeft Huub de vier federatie-diploma's voor tamboer behaald. Hij slaagde hierin voor zowel theorie als praktijk met lof.

Verder is hij ere-lid van de "National Association of Rudimental Drummers" in Chicago. Dit wegens zijn verdiensten op slagwerkgebied, het schrijven van composities, kennis van het complete Amerikaanse systeem en prestaties op diverse evenementen.

Een indrukwekkende reeks prestaties van een man die in een krantenartikel zelfs werd betiteld als de "Paganini" op de trom. Iemand die vooral zijn eigen kwaliteiten aan anderen kan overdragen, maar bovenal iemand die als mens midden tussen de groep staat.

Gewoon een lid van onze club, het tamboerkorps van Milles.

Thomas Peters

Fanfare St. Cecilia moest in oktober 1990 afscheid nemen van haar vicevoorzitter Thomas Peters. Bijna 25 jaar was hij bestuurslid en al vanaf de oprichting actief lid van het tamboerkorps van fanfare St. Cecilia.

Thomas was een echte Millese mens, een echt verenigingsmens, want de fanfare was meer als zijn hobby, het was een deel van zijn leven.

Op zijn eigen manier was hij een stuwende kracht binnen onze vereniging. Thomas was altijd in de weer, altijd actief, serieus waar het nodig was, maar had ook altijd even tijd om te lachen en te drollen. Veel te vroeg moesten we afscheid nemen, niet alleen als medelid en bestuurder, maar vele malen meer als mens.

Thomas Peters

Behaalde successen TAMBOERKORPS FANFARE ST. CECILIA

Opgericht september 1958

Onder leiding van instructeur Huub van Boven

Datum	Plaats	Bond	Afd.	Uitgevoerde werken	Punten	Prijs
16.07.61	Stiphout	BB	1e	Het begin Jeugdmars II	135.0	1e
22.09.62	Helmond	BB	2e	De Kleine Parade Jeugdmars II	136.0	1e
30.09.62	St. Oedenrode	BB	2e	De Kleine Parade Jeugdmars II	144.0	1e/lof/prom
14.07.63	Goirle	BB	1e	Frankie Mars Van der Hoop Marsen	125.5	1e
05.10.64	Someren	BB	1e	Drummers Good Luck Opbouwmars	137.0	1e/lof/prom
26.09.65	Boxtel	BB	Uitm.	The Rythme Players Selecta	128.0	1e
01.09.68	Uden	BB	Uitm.	Burlesco The Bandsman Coming	138.5	1e/lof/prom
19.06.71	Overloon	BB	Ere	Drumfestival Brasil Rhytmus zum Feierland	148.5	1e/lof/prom
19.12.71	's Hertogenbosch	BBK	Ere	Drumfestival Brasil Rhytmus zum Feierland	141.0	1e Brab. Kamp.
14.05.72	's Hertogenbosch	FKM	Ere	Drumfestival Brasil Rhytmus zum Feierland	136.0	1e NED.KAMP.
06.10.73	St. Oedenrode	BB	Ere	American Post Drumspecial	223.0	1e/lof
09.12.73	's Hertogenbosch	BBK	Ere	American Post Drumspecial	211.0	1e
28.09.75	Kerkdriel	BB	Ere A	American Post Marching through Scotland	213.0	1e
14.12.75	Goirle	BBK	Ere A	American Post Marching through Scotland	204.0	1e
13.06.76	Nijnsel	BB	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 PS Mars	216.5	1e/lof
26.09.76	Gemert	KNF	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 PS Mars	216.0	1e/lof
12.12.76	Goirle	BBK	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 PS Mars	209.5	1e Brab.Kamp
01.05.77	Honselersdijk	FKM	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 Down Valley	201.5	1e
02.07.78	Kerkrade	WMC	1e *	American Post Down Valley	100.5	Gouden Medaille
23.09.79	Esch	BB	Ere A	Drumfestival Rio Grande Palovagi	225.5	1e/lof
02.12.79	Son	BBK	Ere A	Drumfestival Rio Grande Palovagi	208.5	1e
20.06.81	Stiphout	BB	Ere A	Viva Firenze Marching through Scotland	304.0	1e
12.07.81	Kerkrade	WMC	1e *	Drumfestival Rio Grande American Post	251.5	Gouden Medaille
29.11.81	Goirle	BBK	Ere A	Viva Firenze Marching through Scotland	317.0	1e Brab.Kamp.

Opgericht september 1958

Onder leiding van instructeur Huub van Boven

Datum	Plaats	Bond	Afd.	Uitgevoerde werken	Punten	Prijs
18.04.82	Kerkrade	FKM	Ere A	Viva Firenze Drumspecial	314.5	1e NED.KAMP.
19.09.82	Rosmalen	BB	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 The Rivals	326.0	1e/lof
28.11.82	St. Oedenrode	BBK	Ere A	Triomf door Ritmiek nr. 1 The Rivals	325.0	1e Brab.Kamp.
17.04.83	Wouw	FKM	Ere A	Finishing Touch The Rivals	316.0	1e
23.09.84	Handel	BB	Ere A	Solistenjolijt Talking Drums	330.5	1e/lof
25.11.84	Nuenen	BBK	Ere A	Solistenjolijt Talking Drums	309.0	1e
14.04.85	Weert	FKM	Ere A	Bolero Kontrast Close Together	320.0	1e NED.KAMP.
26.05.85	Biedenkopf Dld.			Bolero Kontrast Close Together	145.6	1e/lof
28.07.85	Kerkrade	WMC	1e *	Close Together	85.3	Gouden Medaille
21.09.86	Goirle	BB	Ere A	Big Little Drums De Grauwert	304.5	1e
07.12.86	Goirle	BBK	Ere A	Big Little Drums De Grauwert	327.5	1e/lof
02.10.88	St. Oedenrode	BB	Ere A	Drum Retreat Spring Time Melody	329.0	1e/lof
04.12.88	Boxtel	BBK	Ere A	Drum Retreat Spring Time Melody	328.5	1e/lof
09.07.89	Kerkrade	WMC	1e *	King Kong Mars Belero Kontrast	77.8	Zilveren Medaille
21.10.90	's Hertogenbosch	BB	Ere A	Concerto The New Sound in Marching	327.0	1e lof
09.12.90	's Hertogenbosch	BBk	Ere A	Concerto The New Sound in Marching	325.5	1e Brab.Kamp.
21.04.91	Noordwijkerhout	FKM	Ere A	Concerto Scottisch Victory	327.5	1e NED.KAMP.
25.10.92	Goirle	BBK	Ere A-b	Concerto II Scottisch Pride	324.0	1e/lof
18.04.93	Rucphen	FKM	Ere A-b	Concerto II Labyrinth	328.0	1e
18.07.93	Kerkrade	WMC	1e *	Labyrinth Scottisch Pride	81.2	Gouden Medaille
23.05.94	Hamont	IMSW	Ere A-b	Tamburo Giocoso Ultimate Drums	83.5	1e
30.10.94	Hoogeloon	BB	Ere A-b	Tamburo Giocoso Ultimate Drums	91.25	1e/lof
23.04.95	Amsterdam	FKM	Ere A-b	Tamburo Giocoso Ultimate Drums	89.17	1e

* Kerkrade is 1e divisie de hoogste Divisie

Winnaar drumbandfestivals te Oploo (12 mei 1979) en Venhorst (18 sept.1982)(325 pnt 1e/lof)

**Dank aan iedereen die een bijdrage heeft
geleverd aan de samenstelling van dit boek.**

Jubileumcomité 100 jaar Fanfare St. Cecilia.

Tina Thomassen-van Ansem	<i>Voorzitter</i>
Ton Slegers	<i>Secretaris</i>
Inge van den Berkmortel-van Stiphout	
Wim van den Heuvel	
Frans van Heuven	
Frits van Schijndel	
Wim Verheggen	
Huub Verheijen	
Jan Wilbers	

Drukwerk en lay-out
Rabofacet - Drukwerk en Repro

1995
... NOOT VOOR NOOT...
2095